

Katowice, dnia 25 lutego 2026 r.

Prezes Krajowej Izby Odwoławczej
ul. Postępu 17a
02-676 Warszawa

Odwołujący: **Konsorcjum Wykonawców, w składzie:**

- 1. Maciej Iwanek,**
prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Maciej Mieczysław Iwanek, adres: Istebna 1330, 43-470 Istebna,
będący **Liderem Konsorcjum**,
NIP: 5482755939
e-mail: maciejw@interia.pl
tel.: 669 212 229
- 2. Marek Iwanek,**
prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Skup, Sprzedaż Transport Drewna Marek Iwanek, adres: Istebna 736, 43-470 Istebna,
NIP 5481608805
- 3. Patrycjusz Gruca,**
prowadzący działalność gospodarczą pod firmą
WINTER FOREST Patrycjusz Gruca, ul. Spokojna 24 F, 43-460 Wiśła,
NIP 5482497414
- 4. Marta Matuszny i Wojciech Matuszny,**
prowadzący wspólnie działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej pod firmą Firma Usługowa „Beskidek” s.c., Istebna 1267, 43-470 Istebna,
NIP Spółki cywilnej 5482635939,

reprezentowani przez:

r. pr. Maciej Kiesler

Kiesler, Lorenz, Kiesler Kancelaria Radców Prawnych i Adwokatów Spółka jawna

40-543 Katowice, ul. Św. Huberta 43/45

e-mail: maciej.kiesler@klk-legal.pl

tel. 503926883

Zamawiający:

Skarb Państwa

Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe

Nadleśnictwo Wiśła

ul. Czarne 6, 43-460 Wiśła

e-mail: wisla@katowice.lasy.gov.pl

tel.: 33 855 24 26

Nazwa Postępowania: Wykonywanie usług z zakresu gospodarki leśnej na terenie Nadleśnictwa Wiśła w roku 2026

Nr postępowania: ZG.270.5.2025.MM

Numer publikacji ogłoszenia: 719886-2025

Numer wydania Dz.U. S: 209/2025

Data publikacji: 30/10/2025

ODWOŁANIE

Działając w imieniu i na rzecz Konsorcjum wykonawców w składzie wskazanym powyżej, na podstawie art. 505 ust. 1 oraz art. 513 pkt 1) ustawy z dnia 11 września 2019 roku Prawo zamówień publicznych, zwaną dalej „PZP”, wnoszę odwołanie wobec niezgodnych z ustawą czynności Zamawiającego, o których Odwołujący został zawiadomiony w dniu 19 lutego 2026 r. w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Wykonywanie usług z zakresu gospodarki leśnej na terenie Nadleśnictwa Wiśła w roku 2026”, w częściach III, IV, V oraz IX tj. dokonania odrzucenia ofert Odwołującego jako zawierających rażąco niską cenę, pozostającą w sprzeczności z warunkami zamówienia oraz przekazania informacji o odrzuceniach ofert poprzez zamieszczenie tych informacji na platformie zakupowej.

Powyższym czynnościom zarzucam naruszenie:

- 1) art. 16 pkt 1 i 3 PZP poprzez prowadzenie postępowania w sposób sprzeczny z zasadą równego traktowania wykonawców, zachowania uczciwej konkurencji oraz zasadą proporcjonalności, polegający na:
 - a. nierównym traktowaniu Odwołującego w zakresie badania i oceny jego ofert

Strona

2

Kiesler, Lorenz, Kiesler Kancelaria Radców Prawnych i Adwokatów Spółka jawna
40-543 Katowice, ul. Św. Huberta 43/45, tel. (32) 251-71-68
REGON: 363181010, NIP: 9542760605, KRS: 0000587213
www.klk-legal.pl

pod kątem rażąco niskiej ceny poprzez zastosowanie wobec niego bardziej restrykcyjnych, selektywnych i niejednorodnych kryteriów oceny niż wobec pozostałych wykonawców;

- b. dwukrotnym dokonaniu czynności odrzucenia ofert Odwołującego z powołaniem się na rażąco niską cenę, przy czym ponowna czynność miała charakter instrumentalny i sprowadzała się wyłącznie do zmodyfikowania uzasadnienia uprzednio podjętej decyzji, mimo że ani pierwotne, ani ponowne odrzucenie nie znajduje potwierdzenia w rzeczywistych okolicznościach sprawy co w konsekwencji oznacza, że przeprowadzona ponownie ocena miała charakter wyłącznie formalny i pozorny, gdyż jej wynik był w istocie uprzednio przesądzony, co natomiast świadczy o braku bezstronności oraz o uprzednim, negatywnym i nieobiektywnym nastawieniu Zamawiającego do ofert Konsorcjum;
 - c. prowadzeniu przez Zamawiającego niedopuszczalnych, nieformalnych kontaktów z innym wykonawcą, tj. Przystępującym w sprawie o sygn. KIO 5735/25, oraz przekazaniu mu informacji o planowanych dalszych czynnościach w postępowaniu, w tym o zamiarze ponownego odrzucenia oferty Odwołującego, co doprowadziło do zmiany stanowiska tego wykonawcy w toku postępowania odwoławczego i naruszyło zasadę równego traktowania wykonawców oraz uczciwej konkurencji;
- 2) art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP poprzez bezpodstawne uznanie, że treść ofert Odwołującego jest niezgodna z warunkami zamówienia, w szczególności z pkt 15.2 SWZ, oraz w konsekwencji ich odrzucenie, podczas gdy Odwołujący w złożonych wyjaśnieniach wykazał, że każda z zaoferowanych cen jednostkowych została skalkulowana w sposób umożliwiający wykonanie danej czynności za podaną cenę oraz każda pozycja jednostkowa obejmuje wszystkie koszty oraz ryzyka związane z jej realizacją,
 - 3) art. 226 ust. 1 pkt 8) w zw. z art. 224 ust. 1 i 6 PZP poprzez nieuzasadnione odrzucenie ofert Odwołującego jako zawierających rażąco niską cenę pomimo złożenia przez Odwołującego wyczerpujących merytorycznych wyjaśnień w tym zakresie;
 - 4) art. 239 ust. 1 i 2 PZP poprzez dokonanie wyboru jako najkorzystniejszych ofert innych Wykonawców, których oferty, w świetle przyjętych przez Zamawiającego kryteriów oceny ofert, były ofertami drugimi w kolejności, podczas gdy oferty Odwołującego powinny zostać uznane za najkorzystniejsze, z uwagi na fakt, że ich odrzucenie nastąpiło z naruszeniem przepisów ustawy i było bezpodstawne.
 - 5) art. 253 PZP poprzez przekazanie informacji o odrzuceniu ofert za pośrednictwem strony internetowej, na której prowadzone jest postępowanie.

W związku z powyższym wnoszę o:

- 1) nakazanie Zamawiającemu dokonania unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty na części III, IV, V oraz IX, czynności odrzucenia ofert Odwołującego złożonych na części III, IV, V oraz IX oraz nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności oceny ofert i dokonania wyboru ofert najkorzystniejszych z uwzględnieniem ofert złożonych przez Odwołującego;
- 2) obciążenie Zamawiającego kosztami postępowania odwoławczego, w tym zasądzenie na rzecz Odwołującego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3600zł;
- 3) przeprowadzenie dowodu z załączonych dokumentów oraz dokumentów znajdujących się w aktach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Wykonywanie usług z zakresu gospodarki leśnej na terenie Nadleśnictwa Wisła w roku 2026”.

WYKAZANIE INTERESU PRAWNEGO

Odwołujący posiada interes prawny we wniesieniu odwołania w rozumieniu art. 505 ust. 1 PZP, gdyż w sytuacji, w której Zamawiający dokonałby rzetelnej oceny złożonych przez Odwołującego, w trybie art. 224 PZP, wyjaśnień w zakresie rażąco niskiej ceny i nie odrzucił ofert, to mógłby przystąpić do dalszej ich oceny. W efekcie oferty te mogłyby zostać wybrane jako oferty najkorzystniejsze, odpowiednio w częściach III, IV, V, IX. Oznacza to, że w skutek zaskarżonych czynności Zamawiającego Odwołujący może ponieść szkodę w postaci utraconych korzyści, wynikających z potencjalnej realizacji zamówienia.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Wykonywanie usług z zakresu gospodarki leśnej na terenie Nadleśnictwa Wisła w roku 2026”. Przedmiotowe postępowanie zostało podzielone na części. W zakresie części I, III, IV, V, IX Zamawiający, w trybie art. 224 PZP, w dniu 28 listopada 2025 r., wystosował do Odwołującego wezwanie o wyjaśnienie rażąco niskiej ceny odpowiednio do każdej z powyższych części, określając termin do dnia 3 grudnia 2025 r. do godziny 10:00. Odwołujący w terminie przedłożył bardzo obszerne i szczegółowe wyjaśnienia, wraz z dowodami w postaci kalkulacji własnych. Wyjaśnienia podzielone były na część ogólną – która odnosiła się do wszystkich części oraz na części szczególne, odnoszące się indywidualnie do poszczególnych ofert. Pomimo złożonych wyjaśnień, Zamawiający pierwotnie w dniu 10 grudnia 2025 r. odrzucił oferty Odwołującego w zakresie wszystkich tych części zamówienia jako zawierające rażąco niską cenę.

Z bardzo ubogich względem złożonych wyjaśnień, uzasadnień zawiadomień o odrzuceniu ofert złożonych przez Odwołującego w częściach I, III, IV, V oraz IX wynikało, że Zamawiający oparł swoją decyzję o odrzuceniu ofert na ogólnej ocenie, iż Odwołujący nie wykazał, w trybie art. 224 ust. 5 PZP, realności i rynkowego charakteru zaoferowanych cen jednostkowych. W ocenie Zamawiającego przedstawione wyjaśnienia nie wypełniły obowiązku dowodowego, jaki spoczywa na wykonawcy, a zaoferowane ceny miały charakter niewiarygodny w stosunku do przedmiotu zamówienia.

Zamawiający wskazał w szczególności, że powoływanie się przez Odwołującego na stosowanie analogicznych lub nawet niższych cen w latach poprzednich nie może zostać uznane za wystarczające wykazanie braku rażąco niskiej ceny, albowiem ceny historyczne – zdaniem Zamawiającego – nie odzwierciedlają aktualnych kosztów realizacji zamówienia w roku gospodarczym 2026, w tym obowiązujących stawek wynagrodzeń, kosztów pracy, paliw, materiałów, usług oraz warunków organizacyjnych. Zamawiający podkreślił, że każde postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego wymaga sporządzenia odrębnej, aktualnej kalkulacji kosztowej, a dane z lat ubiegłych nie mogą przesądzać o realności ceny na dzień złożenia oferty.

Istotnym elementem argumentacji Zamawiającego była również ogólna ocena, że w wyjaśnieniach przedstawionych przez Odwołującego występują rozbieżności pomiędzy deklarowanymi wydajnościami prac a normami pracochłonności wynikającymi z katalogów oraz norm stosowanych przez Zamawiającego. Zdaniem Zamawiającego Odwołujący przyjął w kalkulacjach założenia prowadzące do istotnego zaniżenia pracochłonności poszczególnych czynności, przyjmując wydajności niemożliwe do osiągnięcia w rzeczywistych warunkach terenowych Nadleśnictwa Wisła, w szczególności w warunkach górskich.

Równolegle Zamawiający oparł swoje rozstrzygnięcie na ogólnych zastrzeżeniach dotyczących kosztów pracy. Wskazał, że przyjęte przez Odwołującego stawki godzinowe lubienne, wynikające z przedstawionych kalkulacji, w wielu przypadkach prowadzą do poziomu wynagrodzenia niższego od minimalnego wynagrodzenia za pracę lub minimalnej stawki godzinowej obowiązującej w roku 2026, tj. 31,40 zł brutto za godzinę. W ocenie Zamawiającego dotyczyło to zarówno pracowników fizycznych, jak i osób deklarowanych jako pomocnicy przy wykonywaniu określonych czynności, niezależnie od przyjętego przez Odwołującego modelu organizacji pracy.

W konsekwencji Zamawiający przyjął, że zaoferowane ceny jednostkowe, oparte na powyższych założeniach dotyczących kosztów pracy oraz wydajności, nie zapewniają możliwości legalnej i realnej realizacji zamówienia zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa pracy oraz warunkami określonymi w dokumentacji postępowania, co – w jego ocenie – uzasadniało odrzucenie ofert Odwołującego jako zawierających rażąco niską cenę.

Od czynności odrzucenia ofert Odwołującego w Pakietach I, III, IV, V oraz IX Odwołujący wniósł w dniu 21 grudnia 2025 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, kwestionując zasadność dokonanej oceny w zakresie rażąco niskiej ceny oraz sposób przeprowadzenia procedury z art. 224 PZP. Postępowanie odwoławcze zostało zarejestrowane pod sygnaturą akt KIO 5735/25.

W toku postępowania odwoławczego, w dniu 29 grudnia 2025 r., do sprawy po stronie Zamawiającego przystąpił wykonawca USŁUGI LEŚNE GRZEGORZ WOJTAS, ul. Kuboski 966, 34-383 Kamesznica, NIP 5532102471. W treści pisma o przystąpieniu wykonawca ten jednoznacznie wskazał, że:

„Przystępujący stoi na stanowisku, że decyzja Zamawiającego o odrzuceniu ofert Odwołującego jako zawierających rażąco niską cenę była w pełni uzasadniona i zgodna z przepisami ustawy Pzp.”

Stanowisko to miało charakter kategoriyczny i nie pozostawiało wątpliwości co do pełnego poparcia dla czynności odrzucenia oferty Odwołującego.

Pomimo wniesionego odwołania i zajęcia stanowiska przez Przystępującego, Zamawiający w dniu 16 stycznia 2026 r. dokonał czynności unieważnienia odrzucenia ofert Odwołującego w Pakietach I, III, IV, V oraz IX

W treści zawiadomienia Zamawiający wskazał, że unieważnia czynności z dnia 10 grudnia 2025 r. polegające na odrzuceniu ofert Odwołującego w wymienionych pakietach oraz przystępuje do ponownego badania i oceny ofert.

W następstwie tej czynności Przystępujący, który uprzednio w sposób jednoznaczny i stanowczy popierał odrzucenie oferty Odwołującego, pismem z dnia 29 stycznia 2026 r. z niewyjaśnionych powodów w pełni przychylił się do stanowiska Zamawiającego w zakresie unieważnienia czynności odrzucenia, nie podnosząc jakichkolwiek zarzutów co do zasadności autokorekty.

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2026 r. Krajowa Izba Odwoławcza umorzyła postępowanie odwoławcze jako bezprzedmiotowe, wobec unieważnienia przez Zamawiającego zaskarżonych czynności.

W konsekwencji powyższego Zamawiający był zobowiązany do przeprowadzenia ponownego, rzetelnego i zgodnego z przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych badania i oceny ofert w Pakietach I, III, IV, V oraz IX.

Jednakże w dniu 19 lutego 2026 r. Zamawiający dokonał wyboru najkorzystniejszych ofert w poszczególnych pakietach, a jednocześnie ponownie odrzucił oferty Odwołującego.

W odniesieniu do Pakietów I III, IV, V oraz IX Zamawiający ponownie uznał, że oferta Odwołującego zawiera rażąco niską cenę w rozumieniu art. 224 ust. 6 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 8 PZP, a nadto wskazał dodatkową podstawę prawną odrzucenia w postaci art. 226 ust. 1

pkt 5 PZP, uznając ofertę za niezgodną z warunkami zamówienia, w szczególności z pkt 15.2 SWZ. Wskazana nowa podstawa pozostaje w istocie ściśle powiązana z zarzutem rażąco niskiej ceny i opiera się na tej samej ocenie kalkulacji jednostkowych, co pierwotna czynność odrzucenia.

W zakresie Pakietu I Zamawiający dodatkowo wskazał brak przedłużenia przez Odwołującego terminu związania ofertą. W tym zakresie Odwołujący faktycznie nie dokonał przedłużenia terminu związania ofertą, co stanowiło świadomą decyzję procesową. Z tego względu Pakiet I nie jest objęty niniejszym odwołaniem.

Niniejsze odwołanie dotyczy wyłącznie Pakietów III, IV, V oraz IX, w których Zamawiający, po uprzednim unieważnieniu czynności odrzucenia ofert i umorzeniu postępowania odwoławczego, ponownie odrzucił oferty Odwołującego, powołując się na te same okoliczności faktyczne oraz zasadniczo tożsame podstawy materialnoprawne, rozszerzone o zarzut niezgodności oferty z warunkami zamówienia.

Dowody:

- Wezwania do wyjaśnienia RNC
- Wyjaśnienia RNC wraz z załącznikami
- Informacja o odrzuceniu ofert z dnia 10 grudnia 2025 r.
- Odwołanie z dnia 21 grudnia 2025 r. sygn. akt KIO 5735/25
- Przystąpienie do Odwołania sygn. akt KIO 5735/25 z dnia 29 grudnia 2025 r.
- Informacja o czynności unieważnienia odrzucenia oferty z dnia 16 stycznia 2026 r.
- Pismo Przystępującego sygn. akt KIO 5735/25 z dnia 29 stycznia 2026 r.
- Postanowieniem Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2 lutego 2026 r. w sprawie sygn. akt KIO 5735/25
- Informacja o wyborze najkorzystniejszej oferty i odrzuceniu ofert z dnia 19 lutego 2026 r.

Uwagi wstępne

Na wstępie należy podkreślić, że niniejsze odwołanie stanowi drugie odwołanie wniesione w toku tego samego postępowania i dotyczy tej samej zasadniczej kwestii, tj. rzekomego zaoferowania przez Odwołującego rażąco niskiej ceny w rozumieniu art. 224 PZP.

Jak wskazano w opisie stanu faktycznego, po wniesieniu pierwszego odwołania Zamawiający unieważnił czynność odrzucenia oferty Odwołującego, co doprowadziło do umorzenia postępowania przed Krajową Izbą Odwoławczą. Następnie, po przeprowadzeniu ponownego badania ofert, Zamawiający ponownie odrzucił ofertę Odwołującego, powołując się zasadniczo na te same okoliczności faktyczne oraz tę samą konstrukcję prawną dotyczącą rażąco niskiej ceny, uzupełnioną dodatkowo o zarzut niezgodności oferty z warunkami zamówienia.

Z tego względu, choć w niniejszym odwołaniu Odwołujący odnosi się szczegółowo do treści nowego uzasadnienia czynności odrzucenia oferty, argumentacja przedstawiona w pierwszym odwołaniu, w zakresie wykazania realności cen jednostkowych, prawidłowości kalkulacji oraz zgodności oferty z warunkami zamówienia, zachowuje pełną aktualność i znajduje w całości zastosowanie również w odniesieniu do obecnie zaskarżonej czynności.

Zmiana redakcyjna uzasadnienia odrzucenia nie zmienia bowiem istoty sporu, który nadal sprowadza się do oceny, czy Odwołujący skutecznie wykazał realność zaoferowanych cen oraz zgodność swojej oferty z wymaganiami SWZ.

Kompleksowy charakter usług leśnych realizowanych na terenie Nadleśnictwa

Niniejszy argument Odwołujący podnosi z daleko idącej ostrożności procesowej, niemniej jednak uznaje za zasadne zwrócenie na niego uwagi, albowiem ma on istotne znaczenie dla prawidłowej oceny oferty w kontekście zarzutu rażąco niskiej ceny.

Zamówienie publiczne, którego dotyczy niniejsze postępowanie, ma charakter wysoce złożony i długoterminowy. Obejmuje ono realizację szerokiego katalogu usług leśnych wykonywanych na przestrzeni całego roku, przy czym na etapie przygotowania specyfikacji oraz składania ofert zakres poszczególnych czynności ma w przeważającej mierze charakter szacunkowy. Faktyczny zakres realizacji zamówienia konkretyzuje się bowiem dopiero na etapie jego wykonywania, poprzez sukcesywne zlecenia wystawiane przez Zamawiającego, w zależności od bieżących potrzeb.

Potrzeby te determinowane są szeregiem czynników obiektywnych i niezależnych od stron umowy, w tym w szczególności sytuacją przyrodniczą, warunkami atmosferycznymi, dynamiką procesów wegetacyjnych, wystąpieniem szkód biotycznych i abiotycznych, jak również innymi zdarzeniami losowymi, które w istotny sposób wpływają na rzeczywisty zakres i intensywność wykonywanych prac.

W takich realiach ocena oferty pod kątem rażąco niskiej ceny nie może abstrahować od specyfiki tego rodzaju zamówienia. O ile stawki jednostkowe stanowią element oferty, o tyle w przypadku zamówień na usługi leśne kluczowe znaczenie ma cena całkowita, która odzwierciedla ekonomiczny bilans realizacji zamówienia jako całości. Jest bowiem oczywiste, że w ramach tak złożonego kontraktu wykonawca może osiągać wyższy poziom rentowności na niektórych pozycjach kosztorysowych, a jednocześnie ponosić mniejszy zysk, na innych pozycjach.

Tego rodzaju rozłożenie ryzyka i rentowności pomiędzy poszczególne elementy zamówienia jest immanentną cechą usług leśnych i stanowi powszechnie znany oraz akceptowany element prowadzenia działalności w tej branży. Ryzyko to podejmuje każdy wykonawca ubiegający się o realizację zamówień tego rodzaju, kalkulując ofertę w sposób kompleksowy, a nie w oderwaniu od jej całościowego charakteru.

W konsekwencji próba oceny realności oferty wyłącznie przez pryzmat wybranych, jednostkowych stawek – zwłaszcza takich, które mają charakter marginalny lub których rzeczywisty zakres wykonania jest niepewny – prowadzi do wniosków oderwanych od realiów rynkowych oraz specyfiki zamówień na usługi leśne. Prawidłowa ocena w tym zakresie powinna uwzględniać całościowy charakter zamówienia, dynamikę jego realizacji oraz cenę całkowitą oferty jako podstawowy miernik jej realności i wykonalności.

Wykonanie tożsamyh prac za praktycznie tożsamą cenę w latach poprzednich

Przechodząc do uzasadnienia argumentów przemawiających za zasadnością niniejszego odwołania przede wszystkim należy odnieść się do jednego kluczowych argumentów, który został zupełnie zbagatelizowany przez Zamawiającego. Pojęcie rażąco niskiej ceny nie zostało zdefiniowane wprost w ustawie Prawo zamówień publicznych, a jego zakres i znaczenie zostały ukształtowane w drodze dorobku doktryny oraz utrwalonego orzecznictwa sądów powszechnych i Krajowej Izby Odwoławczej.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny, przez rażąco niską cenę należy rozumieć cenę, która jest nierealistyczna i niewiarygodna w kontekście aktualnej sytuacji rynkowej (vide: A. Gawrońska-Baran [w:] *Prawo zamówień publicznych. Komentarz aktualizowany*).

Analogiczne rozumienie tego pojęcia wypracowało również orzecznictwo sądowe. W wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 28 kwietnia 2008 r., sygn. akt XIX Ga 128/08, wskazano jednoznacznie, że:

„Przepisy p.z.p. nie określają definicji pojęcia rażąco niskiej ceny, mimo że pojęcie to zostało użyte przez ustawodawcę nie tylko w art. 89 ust. 1 pkt 4 p.z.p., ale i w art. 90 p.z.p. Punktem odniesienia do jej określenia jest przedmiot zamówienia i można przyjąć, że cena rażąco niska to taka, która jest nierealistyczna, niewiarygodna w porównaniu do cen rynkowych podobnych zamówień i ewentualnie innych ofert złożonych w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.”

Powyższe stanowisko konsekwentnie podtrzymuje również Krajowa Izba Odwoławcza, która w wyroku z dnia 14 marca 2022 r., sygn. akt KIO 488/22, wskazała, że:

„O cenie rażąco niskiej można mówić wówczas, gdy oczywiste jest, że przy zachowaniu reguł rynkowych wykonanie umowy przez wykonawcę byłoby dla niego nieopłacalne.”

Na tle tak ukształtowanego znaczenia pojęcia rażąco niskiej ceny oczywistym jest, że fakt wykonywania tożsamyh prac, na tym samym terenie, za tożsame stawki w latach poprzednich, stanowi jeden z najbardziej miarodajnych i relewantnych punktów odniesienia przy ocenie realności zaoferowanej ceny. Trudno bowiem wskazać dowód bardziej obiektywny i przekonujący niż rzeczywiste wykonanie danych czynności w praktyce gospodarczej, przy

zastosowaniu praktycznie takich samych stawek jednostkowych, w analogicznych warunkach terenowych i organizacyjnych.

W niniejszym stanie faktycznym okoliczność ta ma szczególne znaczenie, albowiem kwestionowane przez Zamawiającego czynności były w roku poprzednim realizowane przez tego samego Wykonawcę, na tym samym terenie Nadleśnictwa Wisła. Prace te zostały wykonane należycie, co Zamawiający potwierdził poprzez dokonanie odbiorów robót oraz wystawienie referencji potwierdzających ich prawidłowe wykonanie. Tym samym Zamawiający sam zweryfikował w praktyce realność i wykonalność prac w ramach tych stawek.

Nie sposób jednak uznać za racjonalne stanowisko, zgodnie z którym fakt wieloletniego wykonywania tych samych czynności, na tym samym terenie, w tych samych uwarunkowaniach organizacyjnych i terenowych, miałby pozostawać bez znaczenia dla oceny realności ceny zaoferowanej w kolejnym roku gospodarczym. Przeciwnie, okoliczność ta stanowi najbardziej miarodajne źródło danych niezbędnych do prawidłowej i rzetelnej kalkulacji ceny.

Odwołujący, realizując w latach poprzednich zamówienia na terenie Nadleśnictwa Wisła, uzyskał pełną wiedzę co do rzeczywistej pracochłonności poszczególnych czynności, faktycznej intensywności ich występowania, uwarunkowań terenowych oraz organizacyjnych. Wiedza ta, oparta na realnym doświadczeniu wykonawczym, stanowi oczywistą i obiektywną przewagę przy kalkulowaniu oferty w kolejnym postępowaniu. Pominięcie tej okoliczności prowadzi do oceny oferty w oderwaniu od rzeczywistych warunków realizacyjnych.

Szczególnego znaczenia nabiera to w kontekście specyfiki niniejszego postępowania. Mianowicie, opis przedmiotu zamówienia ma bowiem charakter szacunkowy, a wskazane w nim ilości poszczególnych czynności stanowią jedynie prognozę Zamawiającego. Faktyczny zakres prac konkretyzuje się dopiero na etapie realizacji umowy, poprzez sukcesywne zlecenia wystawiane w zależności od bieżących potrzeb oraz okoliczności przyrodniczych i organizacyjnych.

W takich realiach wykonawca posiadający doświadczenie w realizacji zamówienia w latach poprzednich jest w stanie racjonalnie ocenić, w jakim zakresie poszczególne czynności rzeczywiście występowały w latach poprzednich oraz z jakim prawdopodobieństwem mogą wystąpić w roku kolejnym. Pozwala to na bardziej precyzyjne oszacowanie rzeczywistego ryzyka kontraktowego oraz struktury kosztów, w tym na racjonalne założenie, że niektóre czynności, choć ujęte w przedmiarze w określonej ilości, w praktyce mogą być zlecane w mniejszym zakresie. Jednocześnie należy jednoznacznie podkreślić, że nawet przy założeniu realizacji czynności w pełnym zakresie wskazanym w szacunku Zamawiającego, a nawet w zakresie większym, Konsorcjum pozostaje w stanie wykonać te prace za zaoferowane stawki jednostkowe. W takim przypadku określone pozycje mogłyby nie generować zysku, jednak nie

oznaczałoby to braku możliwości ich realizacji ani powstania straty uniemożliwiającej wykonanie umowy. Więcej w tym zakresie zostanie wyjaśnione w dalszej części uzasadnienia.

Stanowisko Zamawiającego, sprowadzające się do pominięcia doświadczenia Odwołującego w realizacji tożsamych prac na tym samym terenie, prowadzi zatem do oceny ceny w sposób abstrakcyjny, oderwany od realiów rynkowych i rzeczywistych warunków wykonania zamówienia. Tymczasem właśnie te realia, potwierdzone praktyką wykonawczą i zaakceptowane uprzednio przez samego Zamawiającego, powinny stanowić podstawowy punkt odniesienia przy ocenie, czy zaoferowana cena ma charakter rażąco niski.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że Zamawiający, oceniając realność zaoferowanych cen, zarówno w pierwotnej informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego z dnia 10 grudnia 2026 r., jak i w tej drugiej z dnia 19 lutego 20265 r. pominął jeden z najbardziej miarodajnych i obiektywnych punktów odniesienia, jakim jest faktyczne wykonanie tożsamych czynności, na tym samym terenie, przez tego samego Wykonawcę, za praktycznie tożsame stawki jednostkowe w roku poprzednim. Skoro jednak czynności te zostały wykonane należycie, bez zastrzeżeń Zamawiającego, a ich prawidłowe wykonanie zostało potwierdzone odbiorami oraz referencjami, nie sposób przyjąć, że te same stawki, w praktycznie tożsamych realiach terenowych i organizacyjnych, miałyby nagle stać się nierealne lub niewykonalne. Już tylko z tej przyczyny brak jest podstaw do uznania, iż ceny zaoferowane przez Odwołującego w analizowanym zakresie mają charakter rażąco niski w rozumieniu art. 224 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 8 PZP.

Niezależnie od powyższego Odwołujący zaznacza, iż w zasadzie tożsame prace w roku poprzednim były również wykonywane, według tych samych standardów na rzecz innych jednostek PGL LP, takich jak między innymi Nadleśnictwa Ustroń, Szklarska Poręba oraz Jugów i prace te również zostały wykonane należycie.

Na powyższą okoliczność Odwołujący przedstawia dowody w postaci ofert złożonych w latach poprzednich w Nadleśnictwach Wiśla, Ustroń, Szklarska Poręba oraz Jugów. Mając na względzie obszerny zakres zawartych tam informacji, w celu ułatwienia analizy, Odwołujący przedkłada również tabelaryczne zestawienie dotyczące tych pozycji, z podziałem na poszczególne lata oraz Nadleśnictwa. Z dowodów tych jednoznacznie wynika, że ceny jednostkowe za tożsame czynności były akceptowane tak przez Zamawiającego jak i inne jednostki PGL LP i nie budziły jakichkolwiek zastrzeżeń, a w połączeniu z załączonymi referencjami potwierdzają one należyte wykonanie tych prac.

Na marginesie, lecz jako argument dodatkowo potwierdzający realność zaoferowanych stawek, wskazać należy, że postępowania o udzielenie zamówień na usługi leśne prowadzone są w zbliżonym czasie w skali całego kraju, w oparciu o dokumentację wzorcową stosowaną przez jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Dokumentacja ta, w tym w szczególności zasady opisu przedmiotu zamówienia, jest w praktyce niemal identyczna we wszystkich nadleśnictwach.

W tych realiach dodatkowym i obiektywnym potwierdzeniem realności stawek zaproponowanych przez Odwołującego jest fakt, że w innym postępowaniu o udzielenie zamówienia na usługi leśne na rok 2026, prowadzonym przez Nadleśnictwo Szklarska Poręba, Odwołujący zaoferował za czynności kwestionowane w niniejszym postępowaniu stawki zbliżone, a w niektórych przypadkach nawet niższe. Oferta ta została wybrana jako najkorzystniejsza, a Zamawiający w tamtym postępowaniu nie tylko nie zakwestionował realności zaproponowanych cen, lecz nawet nie powziął wątpliwości uzasadniających wezwanie do złożenia wyjaśnień w trybie art. 224 PZP. Mając na uwadze fakt, że oceny oferty dokonywał wyspecjalizowany zespół pracowników Nadleśnictwa, opierając się na tym samym standardzie wykonania usług co Zamawiający, to okoliczność ta w sposób jednoznaczny potwierdza, że stawki zaproponowane przez Odwołującego mieszczą się w realiach rynkowych i nie mogą być uznane za rażąco niskie.

W tych okolicznościach twierdzenie Zamawiającego, że wykonanie tożsamyh prac za bardzo zbliżone stawki, które w roku poprzednim zostały w pełni zrealizowane i rozliczone, miałyby w roku 2026 nagle stać się nierealne lub niewykonalne, pozostaje nie do pogodzenia ani z definicją rażąco niskiej ceny wypracowaną w doktrynie i orzecznictwie, ani z doświadczeniem własnym Zamawiającego, jak również z postanowieniami SWZ, które Odwołujący w pełni uwzględnił w kalkulacji swojej oferty.

Dowód:

- Oferty na wykonywanie usług leśnych wraz z referencjami w:
 - Nadleśnictwie Wiśła w roku 2024;
 - Nadleśnictwie Wiśła w roku 2025;
 - Nadleśnictwie Jugów w roku 2025;
 - Nadleśnictwie Ustroń w roku 2025
- Oferta Odwołującego złożona w postępowaniu na wykonywanie usług leśnych w Nadleśnictwie Szklarska Poręba
- Informacja o wyborze najkorzystniejszej oferty w Nadleśnictwie Szklarska Poręba
- Tabelaryczne zestawienie pozycji z podziałem na poszczególne lata oraz Nadleśnictwa

Zgodność stawek jednostkowych z pkt 15.2 SWZ

Odnosząc się natomiast do wskazanej przez Zamawiającego podstawy odrzucenia oferty z art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP, tj. rzekomej niezgodności oferty z warunkami zamówienia, w szczególności z pkt 15.2 SWZ, wskazuje, iż do tej kwestii należy odnieść się w dwóch aspektach. Pierwszym jest zgodności w zakresie zagregowania kosztów w każdej z pozycji i niedoliczania

ich do kosztów innych pozycji, a drugim kwestie związane z zupełnie błędnie interpretowanymi wskazanymi co do kosztów związanych z osobistą pracą członków konsorcjum w wykonywaniu niektórych pozycji. Pierwszy aspekt zostanie omówiony w tym fragmencie odwołania, drugi natomiast zostanie przedstawiony w argumentacji odnoszącej się do poszczególnych pozycji zakwestionowanych przez Zamawiającego.

Zgodnie z pkt 15.2 SWZ każda cena jednostkowa powinna pokrywać wszelkie koszty i ryzyka Wykonawcy związane z realizacją czynności, której dotyczy, przy jednoczesnym zakazie przenoszenia kosztów realizacji jednej czynności na inne pozycje kosztorysowe. Podkreślenia wymaga, że w ramach złożonych wyjaśnień dotyczących rażąco niskiej ceny Odwołujący przedstawił szczegółowe kalkulacje każdej z kwestionowanych pozycji, obejmujące wszystkie elementy kosztotwórcze, w tym koszty pracy, koszty sprzętu, paliwa, materiałów, amortyzacji, jak również zakładany zysk przypisany do danej czynności. Z kalkulacji tych jednoznacznie wynika, że każda pozycja została skalkulowana w sposób zapewniający pokrycie kosztów oraz ryzyk jej realizacji, a tym samym spełnia wymagania określone w pkt 15.2 SWZ, nawet jeżeli przewidywana marża zysku w odniesieniu do niektórych pozycji ma ograniczony charakter. Należy przy tym jednoznacznie rozróżnić dwie kwestie: brak wysokiej rentowności danej pozycji oraz brak możliwości jej wykonania. Ustawa Prawo zamówień publicznych ani postanowienia SWZ nie nakładają na wykonawcę obowiązku osiągania jednolitej rentowności na każdej pozycji kosztorysowej. Wykonawca ma swobodę w zakresie struktury zysku w ramach całej oferty, o ile każda pozycja jest możliwa do wykonania za zaoferowaną cenę i nie dochodzi do niedopuszczalnego przerzucania kosztów.

Nie można również tracić z pola widzenia, że część kwestionowanych przez Zamawiającego pozycji ma marginalne znaczenie w skali całego zamówienia, co zostanie szerzej omówione w dalszej części odwołania. Relatywnie niski poziom zysku przypisany do tych pozycji nie oznacza jednak ich nierentowności ani nie dowodzi przenoszenia kosztów na inne czynności. Argument ten nabiera szczególnej wagi w realiach niniejszej sprawy, w której zamówienie w roku poprzednim realizował ten sam wykonawca. Jako podmiot posiadający wieloletnie doświadczenie w branży usług leśnych oraz znajomość specyfiki terenu Nadleśnictwa Wisła, Odwołujący był w stanie realnie oszacować prawdopodobny zakres i intensywność poszczególnych czynności w roku 2026. Kwestionowane przez Zamawiającego wyceny stanowią zatem wyraz racjonalnej oceny ryzyka kontraktowego, opartej na wiedzy z poprzedniego roku gospodarczego. Odwołujący nie kwestionuje przy tym, że w porównaniu do roku poprzedniego nastąpił wzrost niektórych kosztów, w szczególności kosztów ogólnych. Różnica ta została jednak uwzględniona w kalkulacjach poprzez odpowiednie ukształtowanie bufora zysku, który, choć niewielki, został przewidziany przy wyliczaniu kwestionowanych pozycji. Dodatkowo bardzo istotne znaczenie ma fakt, że znaczna część prac wykonywana jest bezpośrednio przez członków Konsorcjum, co pozwala ograniczyć wpływ wzrostu kosztów

zewnętrznych na końcową cenę jednostkową. Okoliczność ta zostanie szerzej omówiona w dalszej części odwołania

Za całkowicie nieuzasadnione i pozbawione podstaw należy uznać natomiast stanowisko Zamawiającego, zgodnie z którym w każdej z kwestionowanych pozycji jednostkowych powinny zostać wprost i odrębnie wykazane koszty ogólne przedsiębiorstwa, takie jak koszty czynności zarządczych, koszty księgowości, obsługi prawnej, badań okresowych pracowników, utrzymania lokali i baz sprzętowych czy podatki lokalne. Odwołujący (każdy z członków Konsorcjum) prowadzi działalność gospodarczą w sposób ciągły i realizuje równocześnie wiele kontraktów, w tym na rzecz innych jednostek organizacyjnych PGL LP. Koszty ogólne przedsiębiorstwa mają charakter stały i są pokrywane z całokształtu przychodów generowanych przez przedsiębiorstwo w danym okresie, a nie z jednej wyodrębnionej pozycji jednostkowej konkretnego postępowania. W momencie składania oferty Odwołujący nie miał wiedzy, ile postępowań zakończy się wyborem jego oferty, a tym samym w jakim zakresie poszczególne kontrakty będą partycypować w pokrywaniu kosztów ogólnych. Z oczywistych względów koszty te muszą być rozproszone i uwzględnione w ogólnej strukturze przychodów i zysku generowanego w skali całej działalności gospodarczej. Zupełnie pozbawione logiki jest przyjęcie, że w każdej pozycji jednostkowej musi zostać „zaszyta” określona część kosztów ogólnych przedsiębiorstwa w identycznym zakresie. W szczególności w postępowaniu, w którym opis przedmiotu zamówienia ma charakter szacunkowy, nie jest możliwe przewidzenie, które pozycje zostaną zlecone w większym zakresie, które w mniejszym, a które, w zależności od rzeczywistych potrzeb Zamawiającego, mogą w ogóle nie zostać zlecone. Okoliczności te konkretyzują się dopiero na etapie realizacji umowy i zależą od faktycznych potrzeb Zamawiającego w trakcie roku gospodarczego. W tych realiach wymóg przypisania identycznego udziału kosztów ogólnych do każdej pozycji jednostkowej miałby charakter czysto formalny i niezajdujący oparcia ani w treści pkt 15.2 SWZ, ani w realiach prowadzenia działalności gospodarczej.

Podsumowując, każda z pozycji jednostkowych została skalkulowana w sposób kompleksowy i umożliwiający jej wykonanie za zaoferowaną stawkę. Potwierdzeniem powyższego jest fakt, że w roku poprzednim każda z tych pozycji była kalkulowana indywidualnie przy tożsamych założeniach i została wykonana należycie. Nie doszło do przeliczania kosztów pomiędzy pozycjami, a oferta Odwołującego pozostaje w pełnej zgodności z pkt 15.2 SWZ.

Brak przymiotu istotności w odniesieniu do kwestionowanych pozycji kosztorysowych

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 224 PZP badaniu pod kątem rażąco niskiej ceny podlega cena całkowita oferty, a jedynie wyjątkowo, jej istotne części

składowe, o ile ich poziom może wskazywać na nierealność lub niewiarygodność kalkulacji ceny jako całości. Tym samym ustawodawca wyraźnie różnicuje sytuację, w której wątpliwości dotyczą całej oferty, od sytuacji, w której odnoszą się one do poszczególnych jej elementów, przy czym tylko elementy mające charakter *istotny* mogą stanowić samodzielną podstawę do kwestionowania realności oferty.

Pojęcie „istotnej części składowej” ceny nie zostało zdefiniowane wprost w przepisach PZP, jednak jego znaczenie zostało doprecyzowane w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej. W wyroku z dnia 19 lutego 2024 r., sygn. akt KIO 241/24, Izba wskazała, że:

„Przepisy p.z.p. pojęcia ‘istotnej’ części składowej ceny nie definiują. Za podstawowe kryteria determinujące możliwość badania składnika ceny ofertowej pod kątem rażąco niskiej ceny winny być uznane okoliczności takie jak to, czy badany składnik stanowi znaczną część całej ceny ofertowej lub też czy składnik ten miał duży wpływ na ww. cenę oraz na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.”

Tymczasem w niniejszym postępowaniu Zamawiający zakwestionował w:

- Pakiecie III – 17 z 32 pozycji,
- Pakiecie IV – 16 z 35 pozycji,
- Pakiecie V – 19 z 36 pozycji,
- Pakiecie IX – 18 z 33 pozycji.

Abstrahując od oceny czy przedmiotowe ilości pozycji względem wszystkich pozycji w danym pakiecie są istotne czy nie, to należy podkreślić ich rzeczywisty udział wartościowy w cenie całkowitej oferty ma charakter marginalny. Łączna wartość pozycji zakwestionowanych w poszczególnych pakietach wynosiła odpowiednio:

- Pakiet III około 14 % wartości całego pakietu (wartość oferty: 721 714,32 zł; wartość pozycji zakwestionowanych: 101 488,60 zł).
- Pakiet IV około 18 % (wartość oferty: 816 054,52 zł; wartość pozycji zakwestionowanych: 151 660,52 zł),
- Pakiet V około 17 % (wartość oferty: 1 137 392,28 zł; wartość pozycji zakwestionowanych: 197 321,64 zł),
- Pakiet IX około 13 % (wartość oferty: 586 813,43 zł; wartość pozycji zakwestionowanych: 77 116,62 zł).

Oznacza to, że nawet hipotetyczne zakwestionowanie sposobu kalkulacji tych pozycji nie może prowadzić do wniosku o nierealności ceny całkowitej oferty jako takiej, albowiem nie mają one charakteru elementów determinujących poziom ekonomiczny całego zobowiązania.

Należy w tym miejscu również zwrócić uwagę, że kluczowe znaczenie dla oceny struktury cenotwórczej zamówienia ma bowiem udział pozycji związanych z pozyskaniem

drewna. Są to czynności wymagające największego potencjału technicznego, zarówno w zakresie zatrudnienia pracowników, jak i zaangażowania specjalistycznego sprzętu, a tym samym stanowią podstawowy komponent kosztowy i finansowy całego zadania.

Odwołujący w zdecydowanej większości pozycji dotyczących pozyskania drewna zaoferował stawki wyższe niż stawki konkurencyjnych wykonawców (co zostanie szczegółowo przedstawione przy okazji omawiania zarzutu naruszenia art. 16 PZP). Pozycje te w przeważającej mierze determinują płynność finansową przedsiębiorstwa, albowiem są realizowane w sposób ciągły w całym okresie obowiązywania umowy.

Tymczasem znaczna część pozycji zakwestionowanych przez Zamawiającego dotyczy prac o charakterze sezonowym, uzależnionych od warunków atmosferycznych, okresów lęgowych ptaków, dostępności sadzonek, środków chemicznych czy innych czynników przyrodniczych. Czynności te wykonywane są wyłącznie w określonych okresach roku i z uwagi na swój charakter nie są w stanie zapewnić przedsiębiorstwu stabilnej płynności finansowej przez cały okres realizacji umowy.

Analiza takich pozycji w oderwaniu od ich rzeczywistego znaczenia wartościowego i funkcjonalnego dla całego zamówienia prowadzi do zniekształcenia obrazu ekonomicznego oferty. Nawet jeśli marża zysku przypisana do części z nich ma charakter ograniczony, nie oznacza to, że determinują one realność ceny całkowitej ani że mogą samodzielnie przesądzać o jej rzekomej rażąco niskiej wysokości.

W realiach zamówień na usługi leśne, gdzie przedmiar ma charakter szacunkowy, a rzeczywisty zakres poszczególnych czynności zależy od obiektywnych i zmiennych czynników przyrodniczych, ocena ekonomiczna oferty powinna być dokonywana przede wszystkim przez pryzmat ceny całkowitej oraz kluczowych, strukturalnych elementów kosztotwórczych, a nie przez analizę wybranych, sezonowych i wartościowo drugorzędnych pozycji.

Co więcej, rozwijając niniejszy argument należy także zwrócić uwagę, że w treści informacji o odrzuceniu oferty Zamawiający całkowicie pominął powyższą okoliczność i nie odniósł się w żaden sposób do rzeczywistego, procentowego udziału zakwestionowanych pozycji w całkowitej wartości oferty. W szczególności Zamawiający nie wykazał, w jaki sposób pozycje o tak niewielkim znaczeniu wartościowym miałyby wpływać na nierealność ceny całkowitej ani w jaki sposób mogłyby determinować brak możliwości wykonania zamówienia jako całości. Brak takiej analizy prowadzi do wniosku, że ocena Zamawiającego została dokonana w oderwaniu od struktury ekonomicznej oferty oraz bez wykazania związku pomiędzy kwestionowanymi pozycjami a rzekomą nierealnością ceny całkowitej, co pozostaje w sprzeczności z konstrukcją art. 224 PZP.

Odniesienie do uwag ogólnych Zamawiającego zawartych w informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty

Strona

16

Kiesler, Lorenz, Kiesler Kancelaria Radców Prawnych i Adwokatów Spółka jawna
40-543 Katowice, ul. Św. Huberta 43/45, tel. (32) 251-71-68
REGON: 363181010, NIP: 9542760605, KRS: 0000587213
www.klk-legal.pl

W treści informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty Zamawiający sformułował również szereg uwag o charakterze ogólnym, które w jego ocenie znajdują zastosowanie do wszystkich pakietów objętych niniejszym odwołaniem. Argumentacja ta została przedstawiona w części wspólnej uzasadnienia i odnosi się do ogólnej oceny wyjaśnień złożonych przez Konsorcjum.

Część z podniesionych tam kwestii została szczegółowo omówiona w odpowiednich podrozdziałach niniejszego odwołania, w szczególności w kontekście doświadczenia Odwołującego, charakteru kalkulacji cen jednostkowych oraz specyfiki postępowania obejmującego przedmiar o charakterze szacunkowym. Niemniej jednak, celem uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości co do zakresu niniejszej polemiki, Odwołujący odnosi się również do pozostałych uwag Zamawiającego w sposób odrębny i systematyczny.

I. Rzekomy brak unikalności okoliczności faktycznych przedstawionych przez Konsorcjum

Zamawiający wskazał w uzasadnieniu, że zaprezentowany przez Konsorcjum zestaw okoliczności faktycznych nie ma charakteru unikalnego i nie jest właściwy wyłącznie dla tego wykonawcy. Stanowisko to jest nietrafne i pozostaje w sprzeczności z rzeczywistymi realiami niniejszej sprawy.

Unikalność okoliczności podnoszonych przez Odwołującego nie polega bowiem na abstrakcyjnych twierdzeniach dotyczących ogólnych warunków rynkowych, lecz na konkretnym, faktycznym doświadczeniu wykonawczym zdobytym przy realizacji tożsamyh prac na tym samym terenie Nadleśnictwa Wisła w latach poprzednich.

To właśnie Odwołujący realizował w poprzednich okresach rozliczeniowych czynności objęte przedmiotem niniejszego zamówienia, w tych samych uwarunkowaniach terenowych, organizacyjnych i przyrodniczych. Posiada zatem wiedzę opartą nie na szacunkach czy modelowych założeniach, lecz na rzeczywistym przebiegu realizacji umowy, w tym na faktycznych ilościach zlecanych prac, ich sezonowości, pracochłonności oraz zmienności w czasie.

W tym zakresie sytuacja Odwołującego ma charakter obiektywnie odmienny od wykonawców, którzy nie realizowali zamówienia w poprzednim okresie i nie dysponują analogicznym doświadczeniem bezpośrednio związanym z konkretnymi wydzieleniami, strukturą zleceń oraz faktycznym sposobem wykonywania czynności w terenie.

Twierdzenie Zamawiającego o braku unikalności tych okoliczności pomija zatem fakt, że doświadczenie w realizacji tego konkretnego zamówienia, na tym konkretnym terenie, w poprzednim roku gospodarczym, stanowi szczególną i realną przewagę informacyjną, która w sposób naturalny przekłada się na precyzyjniejszą i bardziej racjonalną kalkulację oferty.

Okoliczność ta została szerzej omówiona w części dotyczącej doświadczenia z lat poprzednich oraz charakteru przedmiaru jako dokumentu o charakterze szacunkowym. W tym miejscu należy jedynie podkreślić, że nie jest to argument o charakterze ogólnym, możliwy do zastosowania w każdym postępowaniu, lecz argument ściśle związany z realiami niniejszej sprawy i z faktem uprzedniego wykonywania tych samych czynności przez Odwołującego.

II. Powszechność doposażenia zakładów usług leśnych a realność kalkulacji ceny

W części ogólnej uzasadnienia Zamawiający wskazał również, że doposażenie zakładów usług leśnych w nowoczesny sprzęt stanowi obecnie zjawisko powszechne, a zatem nie może być traktowane jako okoliczność szczególna, uzasadniająca realność zaoferowanej ceny.

Odwołujący nie kwestionuje, że w ostatnich latach poziom wyposażenia technicznego przedsiębiorstw świadczących usługi leśne uległ poprawie, a dostęp do specjalistycznego sprzętu jest szerszy niż w przeszłości. Okoliczność ta nie stanowi jednak głównego ani samodzielnego filaru argumentacji Odwołującego w zakresie wykazania realności ceny.

Podniesienie tej kwestii miało charakter uzupełniający i stanowiło element szerszego obrazu organizacyjnego i technicznego zaplecza Konsorcjum. Nawet jeśli doposażenie branży ma charakter relatywnie powszechny, nie oznacza to, że każdy zakład usług leśnych dysponuje identycznym potencjałem technicznym, w szczególności w zakresie skali, struktury własności sprzętu, stopnia jego amortyzacji czy możliwości jego elastycznego wykorzystania w ramach kilku kontraktów.

W tym kontekście zwrócenie uwagi na zaplecze sprzętowe Konsorcjum miało na celu wykazanie, że brak konieczności ponoszenia dodatkowych nakładów inwestycyjnych, kosztów najmu bądź leasingu, a także możliwość optymalnego wykorzystania posiadanego potencjału, wpływa na racjonalność kalkulacji kosztów. Nie jest to argument wyłączny ani decydujący, lecz element całościowej oceny zdolności wykonawczej i kosztowej.

Analogicznie należy ocenić kwestie polityki paliwowej czy posiadania własnych baz magazynowych i zaplecza organizacyjnego. Odwołujący nie twierdził, że same w sobie okoliczności te automatycznie i wprost przekładają się na istotne obniżenie cen jednostkowych. Ich znaczenie polega jednak na tym, że brak takiego zaplecza mógłby generować dodatkowe koszty operacyjne, wpływające na konieczność kalkulowania wyższych stawek.

W ujęciu całościowym wskazane elementy nie stanowią zatem argumentu o charakterze wyjątkowym w skali całego rynku usług leśnych, lecz potwierdzają, że Konsorcjum dysponuje stabilnym i kompletnym zapleczem techniczno-organizacyjnym, pozwalającym na realizację zamówienia bez konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów, które w innych podmiotach mogłyby znaleźć odzwierciedlenie w wyższej cenie ofertowej.

Redukowanie tych okoliczności do stwierdzenia o ich „powszechności” prowadzi do uproszczenia argumentacji Odwołującego i pomija ich rzeczywiste znaczenie w kontekście całokształtu kalkulacji ceny.

III. Rzekomy brak odniesienia wpływu poszczególnych elementów na cenę całkowitą

Zamawiający w części ogólnej uzasadnienia wskazał, że Konsorcjum rzekomo „*nie podjęło próby wskazania wpływu przedstawionych okoliczności na cenę całkowitą oferty*”. Twierdzenie to pozostaje niezgodne z treścią złożonych wyjaśnień oraz pomija ich rzeczywisty zakres.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że szczegółowy charakter wyjaśnień był konsekwencją zakresu i treści wezwania wystosowanego przez Zamawiającego. Wezwanie to koncentrowało się na konkretnych pozycjach jednostkowych, w odniesieniu do których Zamawiający powziął wątpliwości. Naturalną konsekwencją takiego sformułowania wezwania było przedstawienie kalkulacji odnoszących się do tych właśnie pozycji, wraz z wykazaniem możliwości ich wykonania za zaoferowane stawki.

Niezależnie od powyższego, w wyjaśnieniach odniesiono się również do kwestii ogólnych, w tym do sposobu kształtowania rentowności całego zamówienia oraz specyfiki kontraktów na usługi leśne. Odwołujący na stornie 17 ogólnej części wyjaśnień RNC zawarł podrozdział „*Oceny ceny rażąco niskiej w odniesieniu do ceny całkowitej oraz jej istotnych części*”. Fakt, że pomimo tak bezpośredniego odniesienia się do zagadnienia całokształtu ceny, Zamawiający twierdzi, że „*Konsorcjum nawet nie podjęło próby wskazania tego wpływu na całą cenę całkowitą*” potwierdza tylko, że ocena złożonych wyjaśnień nie była rzetelna, a jej efekt był z góry założony. Zaznaczyć należy, że w wyjaśnieniach złożonych przez Odwołującego zwrócono uwagę, że tego rodzaju zamówienia nie mogą być analizowane w sposób wybiórczy, poprzez ocenę poszczególnych pozycji w oderwaniu od struktury całego kontraktu. Zaznaczono, że w praktyce wykonawczej zysk nie jest bowiem przypisywany do każdej pozycji w sposób równomierny i matematycznie identyczny. Stanowi on bufor rozłożony w ramach całego zamówienia, którego poziom i struktura uzależnione są od rzeczywistego przebiegu realizacji umowy, w tym od faktycznych ilości zlecanych prac, ich sezonowości oraz intensywności występowania.

Specyfika niniejszego postępowania dodatkowo wzmacnia ten aspekt, albowiem opis przedmiotu zamówienia ma charakter szacunkowy, a rzeczywisty zakres prac konkretyzuje się dopiero w toku realizacji umowy, poprzez sukcesywne zlecenia wystawiane przez Zamawiającego. W takich realiach rentowność kontraktu oceniana jest w perspektywie całorocznej realizacji, a nie przez pryzmat hipotetycznej, izolowanej analizy pojedynczych pozycji kosztorysowych.

Twierdzenie Zamawiającego, jakoby Konsorcjum nie wskazało wpływu przedstawionych okoliczności na cenę całkowitą, pomija zatem zarówno strukturę udzielonych wyjaśnień, jak i ekonomiczną specyfikę tego rodzaju zamówień.

IV. Bezzasadne założenie, że każda pozycja jednostkowa musi zawierać odrębne „wynagrodzenie” wykonawcy będącego członkiem konsorcjum

W części ogólnej uzasadnienia Zamawiający sformułował również zarzut, zgodnie z którym każda pozycja jednostkowa objęta zamówieniem powinna zawierać w sobie „wynagrodzenie” wykonawcy będącego członkiem konsorcjum, rozumiane jako element zapewniający określony poziom dochodu przy realizacji danej czynności.

Założenie to nie znajduje żadnego oparcia w przepisach ustawy Prawo zamówień publicznych ani w innych obowiązujących regulacjach prawnych.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że członkowie Konsorcjum realizujący zamówienie występują w charakterze wykonawców i otrzymują wynagrodzenie od Zamawiającego za wykonanie całego przedmiotu umowy. Ich „wynagrodzeniem” jest zatem łączny zysk wygenerowany z tytułu realizacji zamówienia, a nie odrębne, wyodrębnione świadczenie przypisane do każdej pojedynczej pozycji jednostkowej.

Oznacza to, że zysk wykonawcy, jako element ekonomiczny działalności gospodarczej, kształtuje się w odniesieniu do całego kontraktu, a nie w sposób równomierny i autonomiczny w obrębie każdej jednostkowej czynności. W ramach jednego zamówienia niektóre pozycje mogą generować wyższą marżę, inne zaś niższą, jeżeli ich znaczenie dla struktury całego kontraktu jest marginalne. Taki sposób kalkulacji stanowi naturalną konsekwencję ryzyka gospodarczego związanego z prowadzeniem działalności i mieści się w granicach swobody kontraktowej wykonawcy.

Brak jest jakichkolwiek przepisów prawa, które nakładałyby obowiązek zapewnienia w odniesieniu do członków konsorcjum, aby zysk bądź „wynagrodzenie” przypisane do każdej pozycji jednostkowej odpowiadało określonemu poziomowi, w szczególności aby było kalkulowane w odniesieniu do przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Regulacje dotyczące minimalnego wynagrodzenia odnoszą się do stosunku pracy lub określonych form świadczenia pracy, nie zaś do struktury marży przedsiębiorcy realizującego zamówienie publiczne.

Próba utożsamiania zysku wykonawcy z minimalnym wynagrodzeniem za pracę stanowi zatem błędne założenie prawne i prowadzi do nieuprawnionej ingerencji Zamawiającego w swobodę kształtowania struktury kosztów oraz marży w ramach oferty. Ustawa PZP nie przyznaje Zamawiającemu kompetencji do badania, czy każda pozycja jednostkowa zawiera określony poziom „dochodu” przedsiębiorcy, lecz wyłącznie do oceny, czy cena jako całość ma charakter realny i umożliwia należyte wykonanie zamówienia.

W konsekwencji argument Zamawiającego oparty na założeniu, że każda pozycja jednostkowa musi zawierać odrębne i mierzalne „wynagrodzenie” wykonawcy, nie znajduje podstaw prawnych i nie może stanowić uzasadnienia dla zakwestionowania realności ceny oferty.

V. Zarzut nieuwzględnienia kosztów ogólnych działalności gospodarczej

W części ogólnej uzasadnienia Zamawiający podniósł również, że w stawkach jednostkowych zaoferowanych przez Konsorcjum nie zostały ujęte koszty ogólne związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zarzut ten jest całkowicie chybiony.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że kwestia kalkulacji kosztów ogólnych, ich alokacji oraz zgodności przyjętego modelu z pkt 15.2 SWZ została szczegółowo omówiona w części niniejszego odwołania poświęconej rzekomej niezgodności oferty z warunkami zamówienia. Wykazano tam, że każda pozycja jednostkowa została skalkulowana w sposób umożliwiający jej wykonanie za zaoferowaną stawkę, a struktura kosztów oraz zysku została rozłożona w ramach całego kontraktu zgodnie z zasadami racjonalnej kalkulacji ekonomicznej. Ponadto zaznaczono, że Odwołujący realizuje także inne zamówienia, które również generują zysk i koszty ogólne są pokrywane również z tamtego zysku.

Zamawiający w sposób nieuprawniony przyjął założenie, że koszty ogólne muszą być identyfikowalne i wyodrębnione w obrębie każdej pojedynczej pozycji jednostkowej w sposób arytmetycznie proporcjonalny. Takie podejście nie znajduje oparcia ani w przepisach ustawy PZP, ani w postanowieniach SWZ, a nadto pomija specyfikę działalności gospodarczej prowadzonej w oparciu o kilka równoległych kontraktów, w ramach których koszty ogólne rozkładają się na całokształt przychodów przedsiębiorcy.

VI. Zarzut dotyczący rzekomo nierealistycznie skalkulowanych kosztów nadzoru

W informacji o odrzuceniu oferty Zamawiający zakwestionował przyjęty przez Konsorcjum poziom kosztów nadzoru nad realizacją zamówienia, wskazując, że oszacowana kwota 8 108,77 zł brutto rocznie miałaby świadczyć o braku rzeczywistego zamiaru sprawowania nadzoru bądź o kalkulacji poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Zarzut ten jest niezasadny zarówno z punktu widzenia treści dokumentacji postępowania, jak i zasad organizacji realizacji zamówień publicznych.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że opis przedmiotu zamówienia nie określa w sposób szczegółowy, sztywny ani restrykcyjny modelu sprawowania nadzoru, w szczególności nie narzuca określonego wymiaru godzinowego ani sposobu organizacji tej funkcji. Zamawiający nie zdefiniował minimalnego czasu pracy osoby nadzorującej ani nie wskazał, że nadzór musi być realizowany w określonym, stałym wymiarze godzinowym każdego dnia.

Co więcej, w pkt 7.3 ppkt 2) SWZ Zamawiający sam dopuścił możliwość sprawowania nadzoru przez jedną osobę w kilku pakietach. Oznacza to, że dokumentacja postępowania przewiduje elastyczny model organizacyjny, w którym nadzór może być realizowany w sposób skoordynowany i dostosowany do rzeczywistego zakresu prac oraz ich rozmieszczenia w czasie.

Wskazanie Pana Patrycjusza Grucy jako osoby posiadającej wykształcenie leśne nastąpiło na etapie składania ofert i było związane ze spełnieniem warunków udziału w postępowaniu. Analogiczne wskazanie miało miejsce w postępowaniu prowadzonym przez Nadleśnictwo Świdnica, co wynikało z konieczności wykazania spełniania warunków formalnych. Na etapie składania ofert Odwołujący nie miał wiedzy, w których postępowaniach jego oferta zostanie wybrana jako najkorzystniejsza. Nie oznacza to jednak, że dysponuje wyłącznie jedną osobą zdolną do pełnienia funkcji nadzoru.

W zależności od rozstrzygnięć poszczególnych postępowań Odwołujący kieruje do realizacji zamówień osoby pozostające w jego dyspozycji, spełniające wymagania określone w dokumentacji przetargowej. Wskazanie konkretnej osoby w ofercie służy wykazaniu spełnienia warunków udziału w postępowaniu, nie zaś deklaracji, że wyłącznie ta osoba będzie wykonywała czynności nadzorcze w każdym przypadku.

W realiach niniejszego postępowania okoliczność, że Pan Patrycjusz Gruca zamieszkuje na terenie działania Zamawiającego, powoduje, że to on najprawdopodobniej będzie pełnił funkcję nadzoru w ramach zamówienia realizowanego na tym terenie. Jednakże kwestia wynagrodzenia tej osoby nie może być analizowana w oderwaniu od całości struktury finansowej kontraktu. Jak już wyjaśniono powyżej, wynagrodzenie członków Konsorcjum, w tym osób realizujących funkcje organizacyjne i nadzorcze, mieści się w ogólnej marży oraz wyniku ekonomicznym osiąganym z realizacji całego zamówienia, a nie w odrębnie wyodrębnionej pozycji „pensji” przypisanej do jednej funkcji.

Zamawiający w sposób nieuprawniony utożsamia koszt nadzoru z koniecznością zapewnienia stałego, etatowego wynagrodzenia w określonym minimalnym wymiarze godzinowym, podczas gdy przepisy PZP ani dokumentacja postępowania nie nakładają takiego obowiązku. Nadzór może być organizowany w sposób adekwatny do rzeczywistego zakresu prac, ich sezonowości, rozmieszczenia powierzchni roboczych oraz doświadczenia i samodzielności zespołów wykonawczych.

Na marginesie należy wskazać, że Odwołujący składa oferty również w innych nadleśnictwach, a struktura wynagrodzeń oraz bufor zysku w tych kontraktach pozwala, w zależności od faktycznych rozstrzygnięć, na zaangażowanie dodatkowych osób do pełnienia funkcji nadzoru w poszczególnych lokalizacjach. Model organizacyjny Konsorcjum zakłada elastyczne dostosowanie zasobów kadrowych do rzeczywistego portfela realizowanych zamówień.

Dodatkowo należy podkreślić, że o realności i rzetelności przyjętej kalkulacji, również w zakresie nadzoru, przesądza praktyka z lat poprzednich. Nadzór nad realizacją tożsamych prac na tym samym terenie był organizowany według analogicznego modelu organizacyjnego i przy porównywalnych założeniach kosztowych, a mimo to zamówienia zostały wykonane należycie, co potwierdzają wystawione referencje. Oznacza to, że przyjęty sposób sprawowania nadzoru nie tylko był możliwy do wykonania, lecz został już w praktyce zweryfikowany przez samego Zamawiającego jako prawidłowy i skuteczny. Tym bardziej niezrozumiałe jest obecne kwestionowanie modelu, który w identycznych realiach organizacyjnych i terenowych został uprzednio zaakceptowany.

W konsekwencji twierdzenie Zamawiającego, jakoby przyjęty poziom kosztów nadzoru automatycznie oznaczał brak realnej możliwości sprawowania tej funkcji bądź kalkulację poniżej minimalnego wynagrodzenia, stanowi nieuprawnione założenie oparte na przyjęciu przez Zamawiającego własnego, nieznajdującego oparcia w dokumentacji przetargowej modelu organizacji realizacji zamówienia.

Argumentacja odnosząca się do zarzutów dotyczących poszczególnych pozycji kosztorysowych

W treści zaskarżonej informacji o odrzuceniu oferty Zamawiający zakwestionował szereg czynności oraz elementów oferty Odwołującego, odnosząc je do poszczególnych Pakietów objętych postępowaniem (z wyłączeniem Pakietu I, który nie jest przedmiotem niniejszego odwołania). Dla przejrzystości wywodu powyższe czynności zostały zestawione w tabeli, obejmującej wskazanie konkretnych pozycji oraz Pakietów, których dotyczą podniesione zastrzeżenia.

Czynność (kod i opis)	Pakiet III	Pakiet IV	Pakiet V	Pakiet IX
CWD-P (Pozyskanie i wyrób drewna/Trzebieże)		Poz. 3		
REM-SZLZR (Naprawa szlaku operacyjnego)	Poz. 5			
PORZ-STOS (Wynoszenie i układanie pozostałości)	Poz. 6	Poz. 8	Poz. 7	Poz. 7
PORZ>100 (Oczyszczanie zrębów 100% pokrycia)		Poz. 7		
WYK-TAL30/40 (Zdarcie pokrywy na talerzach)		Poz. 9	Poz. 8	Poz. 8, 9
PRZ-TALSA (Przekopanie gleby na talerzach)		Poz. 10		Poz. 10

SAD-BRYŁ (Sadzenie z zakrytym systemem)	Poz. 9	Poz. 11	Poz. 10	Poz. 11
SAD-W+D (Sadzenie wielolatek w dołki)		Poz. 12		Poz. 11
KOSZ UA/UB/UC (Wykaszenie chwastów)	Poz. 12-14	Poz. 15-16	Poz. 14-15	Poz. 14-16
CW-W / CP-W (Czyszczenia wczesne/późne)	Poz. 15		Poz. 16-17	Poz. 17-18
ZAB-REPEL (Zabezpieczanie upraw)	Poz. 17	Poz. 19	Poz. 18	Poz. 19
ZAB-MCHRG (Zabezpieczanie przed spałowaniem)	Poz. 19			Poz. 21
KOR-P (Korowanie pułapek)	Poz. 21	Poz. 23	Poz. 24	Poz. 23
PUŁF (Wykładanie pułapek feromonowych)	Poz. 22		Poz. 25	
KOR-DRWI (Ręczne korowanie drewna)	Poz. 23	Poz. 25	Poz. 26	Poz. 25
ZAW-BUD / CZYSZ-BUD (Budki lęgowe)	Poz. 24-25	Poz. 26-27	Poz. 27-28	
GODZ MH8 / MH23 (Prace sprzętem mech.)	Poz. 30-31		Poz. 34-35	Poz. 32-33
GODZ RU8 / PILA (Prace ręczne/pilarka)			Poz. 32-33	Poz. 30
ZB-NASBK (Zbiór nasion buka)		Poz. 29	Poz. 29	
GRODZ-DEM / K GRODZEŃ (Ogrodzenia)		Poz. 21	Poz. 22	
PPOŻ-PORZ (Porządkowanie pasów ppoż.)	Poz. 32			

Analiza treści uzasadnienia odrzucenia prowadzi jednak do wniosku, że pomimo odniesienia zarzutów do wielu odrębnych pozycji i Pakietów, ich istota koncentruje się wokół powtarzalnych zagadnień prawnych i faktycznych. Zamawiający formułuje bowiem analogiczne – a niejednokrotnie tożsame – zastrzeżenia względem różnych pozycji

asortymentowych, opierając je na wspólnej wykładni postanowień dokumentacji postępowania oraz przyjętych założeniach interpretacyjnych.

W konsekwencji zasadne jest odniesienie się do stanowiska Zamawiającego w sposób uporządkowany i zbiorczy – poprzez omówienie poszczególnych kategorii zarzutów, a następnie wykazanie ich niezasadności w odniesieniu do wszystkich pozycji i Pakietów, których dotyczą. Takie ujęcie pozwoli uniknąć zbędnych powtórzeń, a jednocześnie zapewni pełne i wyczerpujące ustosunkowanie się do wszystkich twierdzeń stanowiących podstawę odrzucenia oferty Odwołującego.

W dalszej części odwołania Odwołujący przedstawi zatem argumentację odnoszącą się kolejno do wyodrębnionych kategorii zarzutów, wykazując, że zarówno przyjęta przez Zamawiającego wykładnia postanowień dokumentacji postępowania, jak i dokonana ocena treści oferty, pozostają nieprawidłowe i nie mogą stanowić podstawy jej odrzucenia.

I. Zarzuty dotyczące rzekomo nierealnej pracochłonności

Pierwsza kategoria zarzutów sformułowanych przez Zamawiającego sprowadza się do twierdzenia, iż przyjęta przez Konsorcjum pracochłonność wykonania poszczególnych czynności jest nierealna, w szczególności z tego względu, że odbiega od wartości wskazywanych w katalogach normatywnych. W ocenie Zamawiającego sama rozbieżność pomiędzy wartościami przyjętymi w ofercie a poziomami wynikającymi z Katalogu Norm Czasu Pracy ma świadczyć o braku realności kalkulacji. Stanowisko to jest niezasadne z następujących przyczyn.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że kluczowe znaczenie dla rzeczywistej oceny nakładów pracy koniecznych do wykonania poszczególnych czynności ma doświadczenie wykonawcy oraz realne warunki organizacyjne realizacji zamówienia, a nie wyłącznie teoretyczne założenia przyjmowane na etapie szacunków normatywnych.

Co istotne, sam Zamawiający – celem zwiększenia transparentności postępowania – wskazał w pkt 3.14 SWZ, iż w Załączniku nr 2.2 zamieścił kolumnę „ilość r-b” obejmującą ilość normogodzin ustaloną zgodnie z przywołanym Katalogiem Norm. Jednocześnie Zamawiający jednoznacznie zastrzegł, że ani kolumna „ilość r-b”, ani też Katalog Norm Czasu Pracy nie stanowią opisu przedmiotu zamówienia. Podkreślił przy tym, że kalkulując ceny jednostkowe Wykonawca powinien uwzględnić:

1. wszystkie okoliczności wynikające z Załącznika nr 2 do SWZ;
2. standardy jakościowe odnoszące się do wszystkich istotnych cech przedmiotu zamówienia oraz Tabelę Parametrów;
3. zasady rozliczeń oraz ryzyka określone we wzorze umowy (Załącznik nr 12 do SWZ).

Już z samego faktu, że Zamawiający wprost wskazał, iż normy katalogowe nie stanowią opisu przedmiotu zamówienia, jednoznacznie wynika, że nie mogą one być traktowane jako wiążący i wyłączny punkt odniesienia dla oceny realności oferty. Odnoszenie się w sposób automatyczny i bezrefleksyjny do wartości wskazanych w kolumnie „ilość r-b” nie może zatem stanowić wystarczającej podstawy do uznania, że zaoferowane ceny są nierealne czy rażąco niskie.

Odwołujący, dokonując wyceny poszczególnych pozycji, kierował się właśnie wytycznymi określonymi w pkt 3.14 SWZ, a więc rzeczywistymi okolicznościami realizacji zamówienia, standardami jakościowymi oraz ryzykami kontraktowymi. Analogicznie jak w przypadku kalkulacji cen jednostkowych, w pełni logiczne i uzasadnione było oparcie określenia pracochłonności na własnym doświadczeniu z lat poprzednich.

Najbardziej miarodajnym punktem odniesienia są przy tym warunki realizacji usług u tego samego Zamawiającego. W takim przypadku występuje bowiem pełna tożsamość warunków terenowych, organizacyjnych i technologicznych, w jakich dane prace są wykonywane. Doświadczenie zdobyte przy realizacji usług w identycznym środowisku operacyjnym stanowi zdecydowanie bardziej adekwatną podstawę do określenia realnych nakładów pracy niż uśrednione normy katalogowe, które siłą rzeczy abstrahują od konkretnych uwarunkowań lokalnych.

Istotnym elementem oceny pracochłonności jest ponadto doświadczenie osób faktycznie skierowanych do realizacji zamówienia. Powszechnie wiadomym jest, że osoba posiadająca wieloletnie doświadczenie zawodowe wykonuje określone czynności szybciej, sprawniej i przy zachowaniu wysokiej jakości, aniżeli osoba dysponująca jedynie formalnymi uprawnieniami. W realiach niniejszego postępowania ma to szczególne znaczenie, gdyż w znacznej części czynności kwestionowanych przez Zamawiającego prace realizowane są bezpośrednio przez członków Konsorcjum – osoby z wieloletnim doświadczeniem w branży usług leśnych. Okoliczność ta w sposób naturalny przekłada się na wyższą efektywność pracy i realnie niższą pracochłonność niż ta wynikająca z uśrednionych norm.

Należy przy tym zauważyć, że normy pracochłonności – na które powołuje się Zamawiający – odnoszą się co do zasady do pracowników o przeciętnym poziomie doświadczenia i do modelowych warunków realizacji prac. Tymczasem w niniejszej sprawie mamy do czynienia z osobami o ponadprzeciętnym, wieloletnim doświadczeniu zawodowym, co w pełni uzasadnia przyjęcie wyższej wydajności pracy i odpowiednio niższych nakładów roboczogodzin.

Bazując na posiadanej wiedzy i doświadczeniu, Odwołujący w przedłożonych szczegółowych wyliczeniach określił pracochłonność w sposób adekwatny do swoich rzeczywistych możliwości kadrowych oraz do lokalnych warunków realizacji zamówienia. Zamawiający nie wykazał natomiast, aby przyjęte wartości były obiektywnie niemożliwe do

osiągnięcia – ograniczył się jedynie do ich porównania z wartościami katalogowymi, które sam uprzednio wyłączył z zakresu opisu przedmiotu zamówienia.

Podsumowując, nie sposób uznać za uzasadnione stanowiska Zamawiającego, który abstrahuje od doświadczenia Wykonawcy oraz osób faktycznie realizujących zamówienie, opierając ocenę pracochłonności wyłącznie na uśrednionych, teoretycznych normach. W realiach niniejszej sprawy to właśnie doświadczenie Odwołującego – potwierdzone wieloletnią realizacją tożsamyh prac, w tym na rzecz tego samego Zamawiającego – stanowi najbardziej wiarygodną i miarodajną podstawę do określenia realnych nakładów pracy niezbędnych do wykonania przedmiotu zamówienia.

II. Zarzuty nieuwzględnienia przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę w przypadku czynności wykonywanych samodzielnie przez członków Konsorcjum Odwołującego

Druga kategoria zarzutów sformułowanych przez Zamawiającego dotyczy twierdzenia, iż Odwołujący – kalkulując koszty czynności wykonywanych samodzielnie przez członków wchodzących w skład Konsorcjum – nie uwzględnił przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, co w ocenie Zamawiającego miałoby świadczyć o nierealności zaoferowanych cen, a przy tym niezgodności z art. 224 ust. 3 pkt 4 PZP.

Stanowisko to jest niezasadne i wynika z błędnego założenia co do charakteru prawnego pracy wykonywanej przez członków Konsorcjum.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że znacząca część czynności objętych wezwaniami do złożenia wyjaśnień planowana jest do wykonania bezpośrednio przez członków Konsorcjum – przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą we własnym imieniu i na własne ryzyko. W odniesieniu do czynności wykonywanych osobiście przez przedsiębiorcę nie występuje stosunek pracy w rozumieniu przepisów prawa pracy, a tym samym nie znajduje zastosowania reżim wynikający z przepisów ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Przedsiębiorca nie pozostaje w stosunku pracy ani zlecenia sam ze sobą, nie wypłaca sobie „wynagrodzenia” w rozumieniu prawa pracy i nie jest zobowiązany do kalkulowania wartości własnej pracy według stawek minimalnych. Zysk przedsiębiorcy jest wynikiem działalności gospodarczej, obejmującej zarówno element wynagrodzenia za własną pracę, jak i rezultat efektywnej organizacji, doświadczenia oraz ponoszonego ryzyka gospodarczego. Kosztem w takim modelu są rzeczywiste wydatki związane z realizacją usługi, a nie hipotetyczne wynagrodzenie etatowe, które w ogóle nie występuje.

Tym samym zarzut Zamawiającego opiera się na błędnym utożsamieniu pracy przedsiębiorcy z pracą pracownika oraz na nieuprawnionym założeniu, że każda czynność realizowana w ramach zamówienia musi być kalkulowana według zasad właściwych dla stosunku pracy.

W świetle powyższego twierdzenia Zamawiającego, jakoby kalkulacje Odwołującego prowadziły do naruszenia przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, nie znajdują oparcia ani w obowiązujących regulacjach, ani w treści złożonych wyjaśnień. Argumentacja ta opiera się na uproszczonym założeniu, że każdy model realizacji zamówienia musi odpowiadać schematowi zatrudnienia pracowniczego, co nie znajduje podstaw prawnych i prowadzi do nieuprawnionego ograniczenia swobody działalności gospodarczej wykonawców oraz naruszenia zasad równego traktowania i proporcjonalności.

III. Zarzuty dotyczące rzekomo ogólnego charakteru wyjaśnień w zakresie kosztów dojazdu

Kolejna grupa zastrzeżeń Zamawiającego odnosi się do sposobu wykazania kosztów dojazdu. Zamawiający wskazuje, że wyjaśnienia w tym zakresie mają charakter ogólny, a Odwołujący nie przedstawił, przykładowo, ogólnodostępnych map potwierdzających przyjęte odległości i założenia kalkulacyjne. Stanowisko to należy ocenić jako całkowicie nieuzasadnione.

Podkreślenia wymaga, że kwestie odległości pomiędzy siedzibami przedsiębiorstw członków Konsorcjum a terenem Nadleśnictwa, na którym wykonywane będą prace, są okolicznościami obiektywnie mierzalnymi i objętymi notoryjnością powszechną. Zarówno Zamawiający, jak i wykonawcy funkcjonują w tym samym obszarze geograficznym, dysponują wiedzą o lokalizacji terenu realizacji zamówienia oraz o infrastrukturze drogowej umożliwiającej dojazd.

Przyjęte w kalkulacji koszty dojazdu wynikają z realnej, fizycznej bliskości geograficznej pomiędzy miejscem prowadzenia działalności przez członków Konsorcjum a obszarem objętym zamówieniem. Okoliczność ta jest obiektywnie weryfikowalna i nie wymaga dodatkowego dowodzenia poprzez załączanie map czy wydruków z ogólnodostępnych systemów geolokalizacyjnych, skoro dane te są powszechnie dostępne i znane Zamawiającemu jako podmiotowi zarządzającemu danym terenem. Żądanie przedstawienia w tym zakresie dodatkowych materiałów mapowych należy uznać za formalistyczne i oderwane od realiów postępowania.

Co więcej, należy podkreślić, że Odwołujący – jako podmiot, który w przeszłości z powodzeniem realizował na rzecz tego samego Zamawiającego tożsame usługi – posiada rzeczywistą i zweryfikowaną praktycznie wiedzę dotyczącą faktycznych kosztów logistycznych związanych z dojazdem do miejsca realizacji prac. Trudno o bardziej miarodajny wyznacznik w zakresie szacowania kosztów transportu niż doświadczenie zdobyte w ramach faktycznego wykonywania identycznych czynności w analogicznych warunkach terenowych i organizacyjnych.

W konsekwencji zarzut dotyczący rzekomo ogólnego charakteru wyjaśnień w zakresie kosztów dojazdu ma charakter formalny i nie uwzględnia rzeczywistych podstaw przyjętych przez Odwołującego założeń kalkulacyjnych. Przyjęte wartości wynikają z praktycznego doświadczenia w realizacji usług na tym samym terenie, a ich zasadność znajduje potwierdzenie w dotychczasowej, prawidłowej realizacji analogicznych zamówień na rzecz Zamawiającego.

IV. Zarzuty dotyczące rzekomego braku doprecyzowania stosunku prawnego łączącego Odwołującego z personelem

Kolejna grupa zastrzeżeń Zamawiającego sprowadza się do twierdzenia, że w odniesieniu do części pozycji Odwołujący nie sprecyzował, jaki stosunek prawny będzie łączył go – bądź łączy – z personelem skierowanym do realizacji zamówienia. Zarzut ten pomija jednak istotne kwestie semantyczne i systemowe wynikające z treści złożonych wyjaśnień.

Należy wskazać, że w sytuacji, gdy dana czynność ma być wykonywana samodzielnie przez członka Konsorcjum, okoliczność ta została, co do zasady, wyraźnie i jednoznacznie wskazana w treści złożonych wyjaśnień, a dodatkowo odpowiednie pozycje zostały oznaczone symbolem gwiazdki. Takie oznaczenie w sposób czytelny i transparentny identyfikuje model realizacji danej czynności – tj. wykonanie jej bezpośrednio przez przedsiębiorcę.

W odniesieniu do pozostałych pozycji Odwołujący posłużył się w wyjaśnieniach terminem „pracownicy”. Wybór tego określenia nie był przypadkowy ani dowolny, lecz miał charakter świadomy i precyzyjny w świetle obowiązujących przepisów prawa pracy. Zgodnie z art. 2 Kodeksu pracy pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie stosunku pracy. Posłużenie się w wyjaśnieniach terminem „pracownik” jednoznacznie odsyła do tej definicji ustawowej i oznacza, że w przypadku danych pozycji planowane jest – na potrzeby kalkulacji – zatrudnienie osób w ramach stosunku pracy. Tym samym nie istniała potrzeba dodatkowego doprecyzowywania rodzaju stosunku prawnego, skoro został użyty termin ustawowy, którego znaczenie normatywne jest jasne i jednoznaczne.

Jednocześnie należy zastrzec, że przyjęcie w kalkulacji podstawy zatrudnienia w postaci stosunku pracy stanowiło założenie przyjęte na potrzeby obliczenia kosztów i wykazania realności ceny. Ostateczna forma stosunku prawnego łączącego Odwołującego z personelem skierowanym do realizacji zamówienia – w odniesieniu do osób nieobjętych obowiązkiem zatrudnienia na podstawie art. 95 PZP – może ulec modyfikacji w zależności od uwarunkowań organizacyjnych oraz preferencji samych osób mających wykonywać dane prace. W praktyce może to oznaczać również możliwość powierzenia określonych czynności na podstawie umów cywilnoprawnych, w szczególności umowy zlecenia, w zakresie osób, wobec których nie istnieje ustawowy obowiązek zatrudnienia w oparciu o umowę o pracę. Niezależnie od przyjętej ostatecznie formy współpracy, przewidywane koszty wynagrodzenia takich osób

uwzględniają wymagania wynikające z przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, co zostało odzwierciedlone w kalkulacji.

W konsekwencji twierdzenie Zamawiającego, jakoby brak było wskazania podstawy prawnej zatrudnienia personelu, wynika z nieprawidłowej interpretacji treści wyjaśnień. Odwołujący konsekwentnie rozróżnił dwa modele realizacji czynności. Takie rozróżnienie zostało w sposób czytelny odzwierciedlone w dokumentacji i pozwalało Zamawiającemu jednoznacznie ustalić przyjętą strukturę organizacyjną realizacji zamówienia.

Nie sposób zatem uznać, że wyjaśnienia w tym zakresie były nieprecyzyjne lub niekompletne. Zarzut Zamawiającego abstrahuje od literalnej treści dokumentu, w którym zastosowano terminologię mającą określone znaczenie normatywne i pozwalającą na jednoznaczne zidentyfikowanie przyjętego modelu zatrudnienia.

V. Zarzuty dotyczące braku wskazania wymiaru etatu pracowników

Kolejna grupa zastrzeżeń Zamawiającego dotyczy twierdzenia, iż Odwołujący nie wskazał wymiaru etatu pracowników przewidzianych do realizacji zamówienia.

Już sama treść tego zarzutu ujawnia jednak wewnętrzną niespójność stanowiska Zamawiającego i jednocześnie podważa zasadność wcześniejszych twierdzeń formułowanych w odniesieniu do rzekomego braku doprecyzowania podstawy prawnej zatrudnienia.

Wskazywanie wymiaru etatu jest kategorią pojęciową ściśle i nierozzerwalnie powiązaną ze stosunkiem pracy. Pojęcie „etatu” funkcjonuje wyłącznie w reżimie prawa pracy i odnosi się do zakresu obowiązków oraz czasu pracy pracownika zatrudnionego na podstawie umowy o pracę.

Skoro zatem Zamawiający zarzuca brak wskazania wymiaru etatu, to tym samym przyjmuje – przynajmniej *implicite* – że personel, o którym mowa, miałby być zatrudniony w ramach stosunku pracy. Prowadzi to do oczywistej sprzeczności z wcześniejszym zarzutem Zamawiającego, w którym twierdzono, że Odwołujący nie sprecyzował w ogóle podstawy prawnej łączącej go z personelem.

Oznacza to, że Zamawiający formułuje argumentację w sposób alternatywny i wzajemnie wykluczający się, dostosowując zakres zarzutów do przyjętej tezy, zamiast dokonywać spójnej i całościowej analizy treści wyjaśnień. Taka wybiórczość w ocenie dokumentów nie może stanowić prawidłowej podstawy do kwestionowania oferty.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że w okolicznościach niniejszej sprawy wskazywanie konkretnego wymiaru etatu było zbędne, ponieważ z pozostałej treści wyjaśnień jednoznacznie wynika założony poziom kosztów osobowych.

Odwołujący w kalkulacjach wskazał przyjęte wartości wynagrodzenia – przykładowo w ujęciu dziennym dla jednej osoby – które, przy odniesieniu do obowiązującej wysokości

minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz przy standardowym przeliczeniu na wymiar czasu pracy odpowiadający pełnemu etatowi, pozwalają jednoznacznie wyinterpretować, że kalkulacja obejmuje co do zasady równowartość 1 etatu.

Oznacza to, że nawet jeśli nie użyto wprost sformułowania „1 etat”, to z przyjętych parametrów finansowych i sposobu kalkulacji można w sposób logiczny i matematycznie weryfikowalny ustalić przyjęty zakres zaangażowania osobowego niezbędnego do realizacji danej czynności. W tym kontekście formalne wskazanie wymiaru etatu miałoby charakter czysto deklaratoryjny i techniczny, nie wnosząc żadnej dodatkowej informacji istotnej z punktu widzenia oceny realności ceny.

Jednocześnie raz jeszcze należy podkreślić, że przyjęcie w kalkulacji określonego w sposób kosztowy wymiaru etatu stanowiło założenie modelowe, służące oszacowaniu kosztów w oparciu o najbardziej typowy i transparentny punkt odniesienia, jakim jest stosunek pracy. Nie oznacza to jednak, że w każdym przypadku – poza sytuacjami objętymi obowiązkiem wynikającym z art. 95 PZP – realizacja zamówienia będzie się wyłącznie na zatrudnieniu pracowniczym w określonym wymiarze etatu. W odniesieniu do czynności nieobjętych ustawowym obowiązkiem zatrudnienia na podstawie umowy o pracę dopuszczalne pozostaje zastosowanie innych form współpracy, w tym umów cywilnoprawnych, w szczególności z uwagi na sezonowy charakter niektórych prac składających się na przedmiot zamówienia. Decyzja w tym zakresie należeć będzie do Odwołującego jako wykonawcy odpowiedzialnego za organizację procesu realizacji zamówienia i zostanie podjęta na etapie jego wykonywania, z uwzględnieniem aktualnych uwarunkowań organizacyjnych, dostępności personelu oraz obowiązujących przepisów prawa.

Liczba faktycznie zaangażowanych osób oraz ostateczna forma prawna ich zatrudnienia w ramach przyjętego poziomu kosztów stanowi zatem kwestię organizacyjną, która może podlegać konkretyzacji na etapie realizacji zamówienia, przy zachowaniu zadeklarowanego poziomu wynagrodzeń i pełnej zgodności z przepisami o minimalnym wynagrodzeniu.

Podsumowując, zarzut dotyczący braku wskazania wymiaru etatu jest nie tylko wewnętrznie sprzeczny z wcześniejszymi twierdzeniami Zamawiającego, lecz także pozbawiony znaczenia materialnego, gdyż przyjęte w wyjaśnieniach parametry kosztowe pozwalają jednoznacznie odtworzyć zakładany poziom zaangażowania osobowego, niezależnie od ostatecznej formy prawnej współpracy dopuszczalnej w granicach obowiązujących przepisów.

VI. Zarzuty dotyczące sprzeczności z pkt 15.2 SWZ, z uwagi na fakt, iż cena nie pokrywa wszystkich kosztów realizacji czynności

Szczegółnej uwagi wymaga kolejna grupa zastrzeżeń Zamawiającego, która została zilustrowana przykładowo w odniesieniu do pozycji 5 REM-SZLZR (Pakiet III), lecz – jak wynika z treści informacji o odrzuceniu – analogiczny sposób rozumowania został zastosowany również do innych pozycji. Poniżej zaprezentowano fragment kalkulacji Odwołującego w odniesieniu do tej właśnie pozycji, przedłożonej Zamawiającemu wraz wyjaśnieniami.

PAKIET III - Leśnictwo Olza

I

W poz. 5 REM-SZLZR Kosztorysu Ofertowego za wykonanie czynności „Naprawa szlaku operacyjnego w warunkach górskich” Konsorcjum zaoferowało cenę jednostkową brutto w wysokości 5,40 zł, co stanowi 65,96 % ceny jednostkowej oszacowanej przez Zamawiającego, powiększonej o należny podatek VAT.

5	7	REM-SZLZR	Naprawa szlaku operacyjnego w warunkach górskich	M	2 000,00	5,00	10 000,00	8	800,00	10 800,00

*PRACA WYKONYWANA OSOBIŚCIE PRZEZ WŁAŚCICIELA FIRMY

Koszty:

1. Wynagrodzenie operatora koparki wraz z składkami: **251,20 zł brutto** dla właściciela firmy na dzień roboczy
1. Paliwo do koparki: 20l na 8 godzin pracy= **124,00 zł brutto**
2. Koszt amortyzacji dla koparki: **12,00 zł brutto** na dzień roboczy
3. Artykuły BHP dla **5,00 zł brutto** dziennie
4. Dojazd na miejsce pracy oraz powrót **5,00 zł brutto** dziennie

KALKULACJA:

Na podstawie wieloletniego doświadczenia w tego typu pracach szacuje się minimalne dzienne wykonanie na poziomie 200,00 metrów napraw szlaków operacyjnych w warunkach górskich.

Przychód: 200,00 m x 5,40 zł brutto = 1080,00

Koszty: 146,00 zł brutto - koszty pracy właściciela firmy wykonującego prace osobiście są indywidualne

Zysk: 934,00 zł brutto - zysk właściciela firmy

Zamawiający przyjął, że w przedstawionej kalkulacji Odwołujący rzekomo „arytmetycznie odlicza” wartość wynagrodzenia operatora od kosztów składających się na cenę jednostkową, co miałoby prowadzić do sytuacji, w której cena nie pokrywa wszystkich kosztów realizacji czynności, a tym samym narusza pkt 15.2 SWZ.

Taka interpretacja jest jednak oparta na niepełnym i wybiórczym odczytaniu kalkulacji.

Na pozór, przy powierzchownej analizie, może rzeczywiście powstać wrażenie, że po stronie kosztowej wskazano kwotę 146,00 zł brutto, podczas gdy w ramach wyszczególnienia elementów kalkulacyjnych pojawia się również pozycja „wynagrodzenie operatora koparki” w wysokości 251,20 zł brutto. Jednakże taka ocena pomija zasadniczą okoliczność – czynność ta została wyraźnie oznaczona jako wykonywana osobiście przez właściciela firmy, co zostało dodatkowo zaakcentowane gwiazdką.

Kluczowe znaczenie ma również wyraźne zastrzeżenie zawarte w kalkulacji, zgodnie z którym „koszty pracy właściciela firmy wykonującego prace osobiście są indywidualne”. Sformułowanie to jednoznacznie wskazuje, że wskazana kwota 251,20 zł nie stanowi kosztu ponoszonego w klasycznym znaczeniu rachunkowym (tj. kosztu wypłacanego na rzecz zewnętrznego pracownika), lecz ma charakter kalkulacyjnej projekcji wartości pracy własnej przedsiębiorcy.

W przypadku czynności wykonywanych samodzielnie przez członka Konsorcjum nie dochodzi do ponoszenia przez niego kosztu w postaci wypłaty wynagrodzenia sobie samemu. Przedsiębiorca nie występuje w relacji pracodawca–pracownik wobec samego siebie, a jego wynagrodzenie nie ma charakteru kosztu pracowniczego podlegającego obligatoryjnemu ujęciu w strukturze ceny w taki sam sposób jak w przypadku zatrudnienia osób trzecich.

Przedstawiona w kalkulacji kwota odpowiada raczej ekonomicznej wycenie wartości pracy własnej oraz ma charakter informacyjny i transparentny – pokazuje, jaką wartość rynkową Odwołujący przypisuje swojemu zaangażowaniu w realizację czynności. Jednocześnie jednak rzeczywisty mechanizm ekonomiczny w tym modelu polega na tym, że „wynagrodzenie” właściciela firmy nie jest odrębnym, zewnętrznym ponoszonym kosztem, lecz elementem rezultatu finansowego przedsięwzięcia – zawiera się w osiąganym zysku.

Innymi słowy, w przypadku czynności wykonywanych osobiście przez członka Konsorcjum koszty jego pracy są funkcjonalnie powiązane z jego udziałem w realizacji zamówienia i jego odpowiedzialnością kontraktową jako strony umowy. Przedstawiona kalkulacja – oparta na schemacie: przychód minus koszty techniczne i organizacyjne = zysk – miała na celu transparentne zaprezentowanie Zamawiającemu realnego mechanizmu kształtowania ceny oraz wykazanie, że przy założonej efektywności i doświadczeniu Odwołującego możliwe jest wygenerowanie ekonomicznej przewagi wynikającej z optymalizacji kosztów pracy własnej.

Zamawiający zdaje się natomiast traktować wskazaną w kalkulacji (na przykładzie czynności REM-SZLZR) wartość 251,20 zł jako klasyczny, obligatoryjny koszt, który musi zostać „pokryty” w cenie jednostkowej w sposób księgowy. Takie podejście jest jednak nieadekwatne do modelu realizacji, w którym czynność wykonywana jest samodzielnie przez przedsiębiorcę

– członka Konsorcjum, a co za tym idzie realny i jasno wskazany w kalkulacji faktyczny koszt wynosi 146 zł.

Tym samym nie można zgodzić się z twierdzeniem, że cena jednostkowa nie pokrywa wszystkich kosztów realizacji czynności. Zamawiający dokonał uproszczonej interpretacji kalkulacji, abstrahując od jej kontekstu ekonomicznego i od wyraźnego wskazania, że chodzi o pracę własną przedsiębiorcy, której wartość została przedstawiona informacyjnie, a nie jako klasyczny koszt pracowniczy. W konsekwencji zarzut niezgodności z pkt 15.2 SWZ jest chybiony. Przedstawiona kalkulacja jednoznacznie wykazuje, że przewidywany przychód generowany z realizacji danej czynności pokrywa zarówno koszty techniczne i organizacyjne, jak i ekonomiczną wartość pracy własnej członka Konsorcjum, a jednocześnie pozwala na osiągnięcie zakładanego zysku. Tym samym oferowana cena jednostkowa – wbrew twierdzeniom Zamawiającego – pokrywa wszystkie przewidywane koszty realizacji zamówienia w przyjętym modelu wykonawczym i została skalkulowana w sposób racjonalny oraz zgodny z wymaganiami SWZ.

VII. Zarzuty dotyczące rzekomego braku dowodów na ponoszenie kosztów

Ostatnia grupa zastrzeżeń Zamawiającego koncentruje się wokół twierdzenia, iż Odwołujący nie przedstawił wystarczających dowodów potwierdzających ponoszenie wskazanych w kalkulacjach kosztów, co – w ocenie Zamawiającego – miałoby podważać realność zaoferowanej ceny.

Już na wstępie należy podkreślić, że stanowisko Zamawiającego w tym zakresie cechuje się wyraźną niekonsekwencją. Z jednej strony Zamawiający formułuje oczekiwanie przedstawienia dowodów dokumentujących ponoszenie poszczególnych kosztów, traktując brak takich dokumentów jako okoliczność negatywną. Z drugiej strony w innych częściach oceny wyjaśnień w pełni akceptuje kalkulacje oparte na oświadczeniach Odwołującego, nie wymagając w analogicznych sytuacjach żadnych dodatkowych materiałów dowodowych. Przykładem takiego podejścia jest ocena pozycji CZYSZ-BUD w ramach Pakietu III, w odniesieniu do której Zamawiający zaakceptował wyjaśnienia Odwołującego w formie oświadczenia dotyczącego kosztu ponoszonego na zakup trocin, nie formułując przy tym żadnych zastrzeżeń co do braku dodatkowych dowodów potwierdzających ten koszt.

Oznacza to, że w przypadku jednych pozycji Zamawiający uznaje „oświadczeniową” formę wykazania kosztu za wystarczającą, natomiast w innych – przy identycznym modelu kalkulacyjnym – podnosi zarzut braku dokumentów źródłowych. Tak selektywne i instrumentalne podejście do oceny wyjaśnień nie może stanowić obiektywnej i rzetelnej podstawy do odrzucenia oferty.

Skoro Zamawiający przyjął wyjaśnienia w odniesieniu do kosztu trocin oparte na oświadczeniu Odwołującego, to brak jest racjonalnych podstaw, aby w pozostałym zakresie

odmawiać analogicznego uznania dla kosztów wynikających z wiedzy i doświadczenia wykonawcy, które – z natury rzeczy – nie zawsze mogą być poparte dokumentami dotyczącymi przyszłych i jeszcze nieponiesionych wydatków.

Odnosząc się do meritum, wskazać należy, że przedstawione koszty są wynikiem wieloletniego doświadczenia Odwołującego w realizacji usług leśnych oraz znajomości realiów rynkowych i organizacyjnych związanych z wykonywaniem tego rodzaju zamówień. Kalkulacje te mają charakter racjonalnej projekcji ekonomicznej opartej na doświadczeniu, praktyce operacyjnej, a także dotychczasowej współpracy z Zamawiającym.

Jednocześnie należy podkreślić, że w zasadzie wszystkie wskazywane koszty dotyczą zamówienia, które dopiero ma być realizowane. W momencie sporządzania wyjaśnień koszty te nie zostały jeszcze faktycznie poniesione, lecz stanowią element kalkulacji ekonomicznej odnoszącej się do przyszłego świadczenia. Tym samym oczekiwanie przedstawienia dokumentów potwierdzających ich faktyczne poniesienie ma charakter niemożliwego do spełnienia wymogu dowodowego i pozostaje oderwane od logiki postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Istotą wyjaśnień składanych w trybie art. 224 PZP jest wykazanie realności kalkulacji i możliwości wykonania zamówienia za zaoferowaną cenę, a nie udowadnianie historycznego poniesienia wszystkich przyszłych kosztów. Odwołujący sprostą temu obowiązкови, przedstawiając szczegółową strukturę kosztową oraz logiczne uzasadnienie przyjętych wartości.

W konsekwencji omawiany zarzut Zamawiającego nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach faktycznych sprawy. Przedstawione kalkulacje są spójne, oparte na doświadczeniu rynkowym i – w świetle przyjętego modelu realizacji – w pełni wykazują realność oraz wykonalność zaoferowanej ceny.

Naruszenie zasad równego traktowania wykonawców, uczciwej konkurencji i proporcjonalności.

Zasady równego traktowania wykonawców, zachowania uczciwej konkurencji oraz proporcjonalności, wyrażone w art. 16 PZP, stanowią fundament prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Obowiązek ich przestrzegania nie ogranicza się wyłącznie do formalnego stosowania przepisów ustawy, lecz obejmuje również sposób dokonywania oceny ofert, podejmowania czynności proceduralnych oraz komunikowania decyzji wykonawcom.

Choć niniejsze odwołanie ma charakter rozbudowany i wielowątkowy, a jego treść obejmuje szczegółowe zarzuty dotyczące konkretnych czynności Zamawiającego, to jednak u podstaw wadliwości całego postępowania leży właśnie naruszenie art. 16 PZP. To brak bezstronności, nierówne traktowanie wykonawców oraz selektywne stosowanie

instrumentów przewidzianych w ustawie doprowadziły do wadliwego odrzucenia oferty Odwołującego.

W niniejszym postępowaniu całokształt działań Zamawiającego, zarówno w zakresie badania rażąco niskiej ceny, jak i w toku ponownej oceny oferty Odwołującego, wskazuje, że postępowanie nie było prowadzone w sposób jednolity, obiektywny i proporcjonalny wobec wszystkich uczestników. Naruszenia te miały charakter systemowy i przejawiały się w szeregu konkretnych czynności, które zostaną omówione poniżej w odniesieniu do poszczególnych punktów zarzutu.

I. Nierówne traktowanie Odwołującego oraz naruszenie zasady proporcjonalności

Naruszenie art. 16 pkt 1 i 3 PZP w zakresie wskazanym w lit. a przejawia się w nierównym, selektywnym oraz nieproporcjonalnym sposobie badania oferty Odwołującego pod kątem rażąco niskiej ceny, a także w podejmowaniu wobec niego działań, które w praktyce prowadziły do jego eliminacji z postępowania niezależnie od treści i zakresu złożonych wyjaśnień.

Z niezrozumiałych względów Zamawiający przyjął wobec Odwołującego podejście skrajnie restrykcyjne, pomimo że różnice cenowe pomiędzy ofertą Odwołującego a ofertami konkurencyjnymi miały charakter nieznaczny i nie wskazywały na jakąkolwiek oczywistą dysproporcję ekonomiczną.

Różnice te kształtowały się następująco:

- **Pakiet III**

Oferta Odwołującego: 721 714,32 zł

Oferta konkurencji: 741 728,52 zł

Różnica: 20 014,20 zł

- **Pakiet IV**

Oferta Odwołującego: 816 054,35 zł

Oferta konkurencji: 891 001,03 zł

Różnica: 74 946,68 zł

- **Pakiet V**

Oferta Odwołującego: 1 137 392,28 zł

Oferta konkurencji: 1 155 566,63 zł

Różnica: 18 174,35 zł

- **Pakiet IX**

Oferta Odwołującego: 586 813,43 zł

Oferta konkurencji: 588 401,83 zł

Różnica: 1 588,40 zł

Pomimo tego Zamawiający uznał, że wyłącznie oferta Odwołującego wymaga drobiazgowej, wielopoziomowej weryfikacji w trybie art. 224 PZP, podczas gdy oferty konkurencyjne, różniące się w sposób minimalny, nie zostały poddane analogicznej analizie.

Szczęólnego znaczenia nabiera w tym kontekście poziom szczegółowości oraz zakres zarzutów formułowanych wobec oferty Odwołującego. Zamawiający w informacji o odrzuceniu oferty podnosił liczne, bardzo szczegółowe zastrzeżenia dotyczące poszczególnych pozycji jednostkowych, struktury kosztów pracy, poziomu wydajności, a także rzekomego braku uwzględnienia określonych kosztów ogólnych. Skoro, w ocenie Zamawiającego, okoliczności te miały charakter fundamentalny dla oceny realności ceny, to brak analogicznej weryfikacji ofert, które różniły się od oferty Odwołującego w sposób minimalny, pozostaje całkowicie niezrozumiały.

Co więcej, z zestawień porównawczych stanowiących załącznik do niniejszego odwołania jednoznacznie wynika, że różnice pomiędzy ofertą Odwołującego, a ofertą wykonawców, których oferty zostały wybrane jako najkorzystniejsze, są w wielu przypadkach nieznaczące, a w części pozycji to właśnie wykonawcy wybrani zaoferowali stawki jednostkowe istotnie niższe niż Odwołujący. Co więcej, w licznych przypadkach stawki jednostkowe zaproponowane przez wykonawców, których oferty zostały wybrane jako najkorzystniejsze, dotyczą pozycji o kluczowym znaczeniu dla rentowności całej oferty. Są to stawki odnoszące się do czynności wykonywanych w sposób ciągły przez cały okres obowiązywania umowy, a więc determinujących ekonomiczny fundament realizacji zamówienia. Jak zostało już szerzej wskazane powyżej, to właśnie te pozycje, realizowane przez cały rok, w największym stopniu wpływają na rzeczywistą ocenę rzetelności i realności kalkulacji całej oferty. Tymczasem w odniesieniu do tych stawek Zamawiający nie powziął analogicznych wątpliwości, ani nie zastosował wobec wybranych wykonawców równie wnikliwej procedury wyjaśniającej. W wyraźnym kontraście pozostają natomiast pozycje zakwestionowane w ofercie Odwołującego, które w przeważającej mierze dotyczą czynności sezonowych, o charakterze incydentalnym lub marginalnym z punktu widzenia struktury całego zamówienia. O ile zatem Zamawiający uznał za konieczne szczegółowe badanie stawek dotyczących pozycji drugorzędnych, o tyle pominął analogiczną analizę w odniesieniu do stawek kluczowych dla ekonomicznej równowagi całego kontraktu, gdy występowały one w ofertach konkurencyjnych.

Tego rodzaju selektywne podejście do analizy cen jednostkowych prowadzi do oczywistej nierówności w traktowaniu wykonawców. Jeżeli określony poziom obniżenia stawki jednostkowej względem szacunku Zamawiającego ma według przyjętej przez niego logiki świadczyć o potencjalnej nierealności ceny, to zasada równego traktowania wymaga zastosowania identycznych kryteriów wobec wszystkich wykonawców, w szczególności w odniesieniu do pozycji o największym znaczeniu kosztotwórczym.

Brak takiej jednolitości wskazuje, że badanie oferty Odwołującego nie miało charakteru obiektywnej, porównawczej analizy rynku, lecz było ukierunkowane na poszukiwanie podstaw do jej zakwestionowania. Instrument z art. 224 PZP został wobec Odwołującego zastosowany w sposób selektywny, podczas gdy wobec innych wykonawców, pomimo występowania porównywalnych lub dalej idących obniżek stawek jednostkowych, nie został uruchomiony.

W konsekwencji działania Zamawiającego wykraczają poza granice dopuszczalnej swobody oceny ofert i stanowią naruszenie zasady równego traktowania wykonawców, uczciwej konkurencji oraz proporcjonalności, o których mowa w art. 16 PZP.

Dowody:

- Zestawienie stawek jednostkowych Pakiet III
- Zestawienie stawek jednostkowych Pakiet IV
- Zestawienie stawek jednostkowych Pakiet V
- Zestawienie stawek jednostkowych Pakiet IX

II. Instrumentalny charakter ponownej czynności odrzucenia, pozorność ponownej oceny oferty oraz działanie nakierowane z góry na odrzucenie Odwołującego.

Okoliczność dwukrotnego odrzucenia oferty Odwołującego z powołaniem się na rażąco niską cenę, przy braku realnej zmiany stanu faktycznego oraz przy tożsamej podstawie materialnej rozstrzygnięcia, stanowi niewątpliwy i jaskrawy przejaw naruszenia zasad wyrażonych w art. 16 PZP.

Jak wykazano w poprzednich częściach niniejszego odwołania, zarówno pierwotna, jak i ponowna czynność odrzucenia oferty oparta została na tych samych, uprzednio zakwestionowanych założeniach, przy czym druga decyzja nie była wynikiem rzeczywistej, pogłębionej i bezstronnej analizy złożonych wyjaśnień, lecz stanowiła wyłącznie próbę formalnego „uzupełnienia” lub zmodyfikowania uzasadnienia uprzednio podjętego rozstrzygnięcia. W istocie nie doszło do nowej oceny materiału dowodowego, lecz do powtórzenia tego samego, z góry ustalonego wniosku przy zmienionej narracji uzasadniającej, o czym świadczą dobitnie trzeci z zarzutów naruszenia art. 16 PZP, o czym mowa będzie w dalszej części odwołania.

Takie działanie w sposób oczywisty i jaskrawy wpisuje się w obraz postępowania prowadzonego nie w celu obiektywnej weryfikacji realności oferty, lecz w celu doprowadzenia, za wszelką cenę, do jej odrzucenia, niezależnie od treści, zakresu i szczegółowości przedstawionych wyjaśnień. Instrument z art. 224 PZP nie może służyć jako narzędzie do uzasadniania z góry przyjętego rezultatu, lecz powinien stanowić mechanizm służący rzetelnej weryfikacji wątpliwości. W niniejszej sprawie został on wykorzystany w sposób odwrotny - jako środek formalnego potwierdzenia decyzji, której zasadność nie znajdowała oparcia w rzeczywistych okolicznościach sprawy.

Szczególnie niezrozumiałe pozostaje takie postępowanie w kontekście dotychczasowej współpracy stron. Odwołujący w latach poprzednich realizował tożsame zamówienia na rzecz Zamawiającego, a wykonane prace zostały odebrane bez zastrzeżeń, czego potwierdzeniem są wystawione referencje oraz oświadczenia Zamawiającego o należyтым wykonaniu umów. Tym samym Zamawiający posiadał własne, praktyczne doświadczenie potwierdzające zdolność Odwołującego do realizacji zamówienia za stawki zbliżone do obecnie zakwestionowanych. W tym świetle konsekwentne dążenie do wyeliminowania Odwołującego z postępowania budzi poważne wątpliwości co do rzeczywistych motywów podejmowanych czynności.

Niezależnie jednak od oceny racjonalności takiego działania, należy jednoznacznie podkreślić, że jest ono prawnie niedopuszczalne. Istotą systemu zamówień publicznych jest zapewnienie wykonawcom równego i realnego dostępu do realizacji zadań publicznych, co obliguje Zamawiającego do prowadzenia postępowania w sposób transparentny, bezstronny i zgodny z zasadami uczciwej konkurencji. Co za tym idzie działanie Zamawiającego będące przedmiotem niniejszego odwołania stanowi dobitny przejaw postępowania wprost sprzecznego z istotą systemu zamówień publicznych oraz przykład wypaczenia celu, jaki ustawodawca zamierzał osiągnąć poprzez ustanowienie zasad równego dostępu do zamówień publicznych, bezstronności oceny ofert i transparentności procedury.

W konsekwencji działania Zamawiającego nie mogą zostać uznane za przejaw dopuszczalnej swobody oceny ofert, lecz stanowią naruszenie art. 16 PZP poprzez prowadzenie postępowania w sposób nierzetelny, nieobiektywny i ukierunkowany na osiągnięcie z góry założonego rezultatu.

III. Niedopuszczalne przekazanie informacji Przystępującemu oraz naruszenie zasady równego traktowania wykonawców

Przechodząc do uzasadnienia zarzuty naruszenia art. 16 PZP zawartego w lit. c) należy zwrócić uwagę, że okoliczność ta, rozpatrywana na tle całokształtu działań Zamawiającego, stanowi kulminację opisanych powyżej naruszeń oraz dobitny dowód na brak obiektywizmu i bezstronności w prowadzeniu postępowania. Jest ona zarazem przejawem bardzo daleko idącego, niedopuszczalnego uprzywilejowania jednego z wykonawców kosztem Odwołującego.

Szczególnie istotny w tym kontekście jest przebieg postępowania odwoławczego o sygn. KIO 5735/25 oraz zachowanie Przystępującego. W pierwszej fazie tego postępowania Przystępujący jednoznacznie i kategorycznie poparł czynność odrzucenia oferty Odwołującego, wskazując, że była ona w pełni uzasadniona i zgodna z przepisami ustawy PZP. Stanowisko to pozostawało w oczywistej korelacji z jego interesem ekonomicznym, albowiem utrzymanie w mocy czynności odrzucenia oferty Odwołującego otwierało mu drogę do

uzyskania zamówienia. Następnie jednak, po dokonaniu przez Zamawiającego czynności autokorekty polegającej na unieważnieniu czynności odrzucenia ofert Odwołującego, Przystępujący, mimo że przywrócenie oferty Odwołującego do postępowania było dla niego rozwiązaniem niekorzystnym, gdyż znów przesuwało jego ofertę na drugą pozycję, w pełni przychylił się do stanowiska Zamawiającego i nie sprzeciwił się umorzeniu postępowania przed KIO.

Tak zasadnicza i radykalna zmiana stanowiska, pozostająca w sprzeczności z jego wcześniejszym interesem procesowym oraz ekonomicznym, nie znajduje racjonalnego wyjaśnienia w realiach niniejszej sprawy, chyba że przyjąć, iż już na etapie dokonywania autokorekty Przystępującemu zostały przekazane informacje co do dalszych zamiarów Zamawiającego, w szczególności dotyczące ponownego odrzucenia oferty Odwołującego na tej samej zasadniczej podstawie. Gdyby bowiem Zamawiający, lub działający w jego imieniu pełnomocnik, nie przekazali Przystępującemu informacji o planowanym dalszym sposobie rozstrzygnięcia sprawy, należałoby oczekiwać, że Przystępujący, kierując się własnym interesem, sprzeciwi się umorzeniu postępowania odwoławczego i będzie dążył do merytorycznego rozpoznania sprawy przez Izbę oraz utrzymania w mocy pierwotnej czynności odrzucenia oferty Odwołującego. Brak takiej reakcji oraz pełne poparcie dla autokorekty wskazują, że dalszy bieg sprawy był mu znany, zanim jeszcze formalnie podjęto kolejne czynności w postępowaniu.

Przekazanie jednemu z wykonawców informacji o planowanych czynnościach Zamawiającego, przed ich formalnym dokonaniem i przed poinformowaniem pozostałych uczestników postępowania, stanowi rażące naruszenie zasady równego traktowania wykonawców oraz uczciwej konkurencji. Tego rodzaju działanie podważa transparentność procedury i prowadzi do uprzywilejowania jednego podmiotu poprzez umożliwienie mu dostosowania swojej strategii procesowej do z góry znanego scenariusza dalszego postępowania.

Na marginesie należy wskazać, że sama czynność autokorekty, bez formalnego uznania wniesionego odwołania przez Zamawiającego, budzi istotne wątpliwości co do jej dopuszczalności w realiach niniejszej sprawy, w szczególności w kontekście tego, czy nie stanowiła nadużycia prawa procesowego bądź obejścia mechanizmu kontroli instancyjnej przewidzianego w ustawie PZP. Kwestia ta na obecnym etapie pozostaje elementem szerszego tła niniejszej sprawy i nie wymaga szczegółowego rozstrzygnięcia w ramach niniejszego odwołania, jednak sposób i moment dokonania autokorekty dodatkowo wpisują się w ogólny obraz postępowania prowadzonego w sposób budzący poważne wątpliwości co do jego bezstronności, transparentności oraz zgodności z zasadami określonymi w art. 16 PZP.

Dowody:

- Przystąpienie do odwołania w sprawie sygn. akt KIO 5735/25 z dnia 29 grudnia 2025 r.
- Pismo Przystępującego w toku postępowania w sprawie sygn. akt KIO 5735/25 z dnia 29 stycznia 2026 r.

Naruszenie art. 253 PZP – nieuprawnione przekazanie informacji o odrzuceniu ofert

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego art. 253 PZP, trzeba zaznaczyć iż jest to zarzut poboczny jednak doskonale pokazuje on z jednej strony nieznamość przepisów PZP przez Zamawiającego a z drugiej negatywne nieuzasadnione i zupełnie niedopuszczalne działanie wobec Odwołującego, które w sposób bezpośredni narusza podstawowe zasady PZP. Przechodząc do argumentacji tego zarzutu wskazać należy, że w niniejszym postępowaniu doszło do dwukrotnego, wadliwego przekazania informacji o odrzuceniu jego ofert, przy czym każdorazowo czynność ta została dokonana w sposób sprzeczny z konstrukcją oraz celem przepisu art. 253 PZP.

Po raz pierwszy naruszenie to miało miejsce przy pierwotnej czynności odrzucenia ofert Odwołującego. Zamawiający zamieścił wówczas na stronie internetowej postępowania informację o odrzuceniu ofert, mimo że w dacie jej publikacji nie doszło do wyboru oferty najkorzystniejszej ani do unieważnienia postępowania.

Zgodnie z art. 253 ust. 1 PZP informacja o wyborze najkorzystniejszej oferty obejmuje m.in. wskazanie wykonawców, których oferty zostały odrzucone, wraz z uzasadnieniem faktycznym i prawnym. Konstrukcja przepisu jednoznacznie wskazuje, że informacja o odrzuceniu stanowi element informacji o rozstrzygnięciu postępowania, a nie samodzielną, wyodrębnioną czynność publikowaną w toku jego trwania.

Stanowisko to znajduje potwierdzenie w doktrynie. W komentarzu do art. 253 PZP (P. Wójcik [w:] A. Gawrońska-Baran, E. Wiktorowska, A. Wiktorowski, P. Wójcik, Prawo zamówień publicznych. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2025, art. 253) wskazano, że „*Ustawodawca we wstępie do wyliczenia w ust. 1 posłużył się identycznym sformułowaniem jak w art. 92 ust. 1 p.z.p. 2004 w wersji sprzed wejścia w życie przepisów ustawy z 22.06.2016 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1020 ze zm.). Wydaje się zatem, że aktualny art. 253 p.z.p. powinien być wykładany podobnie jak przywołany art. 92 ust. 1 p.z.p.2004 w brzmieniu z 2.12.2009 r. Tym samym zamawiający powinien jednocześnie dokonać zawiadomienia o wyborze oferty najkorzystniejszej oraz o wykonawcach, których oferty zostały odrzucone. Zawiadomienie o ofertach odrzuconych nie powinno więc nastąpić wcześniej, niż zawiadomienie o wyborze oferty najkorzystniejszej.*”

Tymczasem Zamawiający dokonał publicznego ogłoszenia informacji o odrzuceniu ofert Odwołującego w oderwaniu od czynności wyboru oferty najkorzystniejszej. Działanie takie było przedwczesne, pozbawione podstawy prawnej oraz sprzeczne z art. 253 PZP, który

nie przewiduje publikowania informacji o odrzuceniu ofert jako samodzielnego komunikatu, niezwiązanego z rozstrzygnięciem postępowania.

Do ponownego naruszenia art. 253 PZP doszło przy drugiej czynności odrzucenia ofert Odwołującego. Co prawda w tym przypadku informacja o odrzuceniu została przekazana łącznie z informacją o wyborze najkorzystniejszej oferty, jednak również w tym wypadku Zamawiający opublikował pełną treść uzasadnienia faktycznego i prawnego na platformie postępowania w sposób publicznie dostępny.

Ustawa PZP nie przewiduje obowiązku ani uprawnienia do publicznego rozpowszechniania szczegółowych informacji dotyczących odrzucenia ofert poprzez ich zamieszczanie w pełnym brzmieniu na ogólnodostępnej platformie. Informacja ta powinna być przekazywana wykonawcom uczestniczącym w postępowaniu, natomiast jej publiczne udostępnienie w zakresie wykraczającym poza wymogi ustawowe nie znajduje oparcia w przepisach.

Szczególnego znaczenia nabiera fakt, że ponowna publikacja informacji o odrzuceniu nastąpiła pomimo wcześniejszego wezwania skierowanego przez Odwołującego do Zamawiającego do zaprzestania naruszania dóbr osobistych w związku z pierwszą publikacją. Mimo jednoznacznego zwrócenia uwagi na bezpodstawne rozpowszechnianie informacji o rzekomej rażąco niskiej cenie oraz domniemanych naruszeniach przepisów prawa pracy, Zamawiający nie tylko nie podjął działań zmierzających do usunięcia skutków wcześniejszego naruszenia, lecz powtórzył tę praktykę w ramach drugiej czynności odrzucenia.

Publiczne zaprezentowanie Odwołującego jako wykonawcy, którego oferty zostały odrzucone z powodu rzekomej rażąco niskiej ceny, w tym z uwagi na domniemane naruszenia przepisów dotyczących minimalnego wynagrodzenia, wykracza poza zakres niezbędnej informacji proceduralnej i prowadzi do nieuzasadnionego godzenia w reputację przedsiębiorcy.

W orzecznictwie sądów powszechnych jednoznacznie wskazano, że nawet publikacja informacji prawdziwej (więc tym bardziej nieprawdziwej jak ma to miejsce w niniejszym stanie faktycznym) nie wyłącza bezprawności naruszenia dóbr osobistych. W wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt VI ACa 494/15, stwierdzono:

„Wykazanie, że publikowana informacja jest prawdziwa per se nie zwalnia podmiotu informującego od odpowiedzialności za umieszczenie treści mogącej naruszać dobro osobiste – nie przesądza o braku bezprawności naruszenia dobra osobistego. W każdym przypadku publikowaną treść mogącą naruszać dobra osobiste, nawet jeśli jest ona prawdziwa, należy ocenić w kontekście całokształtu okoliczności danej sprawy, przyczyn i celu publikacji (ewentualnego obowiązku w tym zakresie) oraz interesu społecznego w przekazaniu opinii publicznej określonej informacji. Publikacja określonych informacji nie może bowiem abstrahować od rzeczywistej potrzeby przekazywania ich do publicznej wiadomości.”

Działanie to należy ocenić jako nieproporcjonalne oraz wykraczające poza cel informacyjny przewidziany w art. 253 PZP. W szczególności pierwsza publikacja, dokonana w oderwaniu od czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, była całkowicie sprzeczna z konstrukcją przepisu. Druga publikacja, choć formalnie powiązana z wyborem oferty, również przekroczyła granice dopuszczalnego rozpowszechniania informacji, zwłaszcza wobec wcześniejszego zwrócenia Zamawiającemu uwagi na bezprawny charakter takiego działania.

W konsekwencji Zamawiający naruszył art. 253 PZP poprzez nieuprawnione i nieproporcjonalne ujawnienie informacji o odrzuceniu ofert Odwołującego, co stanowi kolejny element świadczący o wadliwym prowadzeniu niniejszego postępowania.

Dowód: Wezwanie do zaprzestania naruszania dóbr osobistych z dnia 12 grudnia 2025 r.

Konkluzja

Całokształt przedstawionych w niniejszym odwołaniu okoliczności prowadzi do jednoznacznego wniosku, że zaskarżone czynności Zamawiającego nie stanowią jedynie błędnej oceny wyjaśnień złożonych w trybie art. 224 PZP, lecz są przejawem prowadzenia postępowania w sposób sprzeczny z fundamentalnymi zasadami wyrażonymi w art. 16 pkt 1 i 3 PZP.

To właśnie naruszenie art. 16 PZP – a więc zasady równego traktowania wykonawców, uczciwej konkurencji oraz proporcjonalności – stanowi istotę i źródło wadliwości wszystkich dalszych czynności Zamawiającego. Pozostałe zarzuty, w tym dotyczące bezpodstawnego zastosowania art. 226 ust. 1 pkt 5 i 8 PZP, art. 224 PZP, a także wadliwego wyboru oferty najkorzystniejszej, są w istocie konsekwencją przyjęcia przez Zamawiającego z góry założonej tezy o konieczności wyeliminowania Odwołującego z postępowania.

Dwukrotne odrzucenie oferty Odwołującego, oparte zasadniczo na tych samych okolicznościach faktycznych, instrumentalne przeprowadzenie ponownej oceny po uprzednim umorzeniu postępowania odwoławczego, a także nierówne i selektywne podejście do analizy ofert konkurencyjnych, potwierdzają, że postępowanie nie było prowadzone w sposób bezstronny i obiektywny. W szczególności Zamawiający pominął najbardziej miarodajne kryterium oceny realności ceny, jakim jest faktyczne wykonanie tożsamyh prac na tym samym terenie w roku poprzednim za zbliżone stawki, potwierdzone odbiorami i referencjami wystawionymi przez samego Zamawiającego.

Nie sposób zaakceptować sytuacji, w której ten sam podmiot, który w roku poprzednim należycie wykonał zamówienie przy analogicznej strukturze cenowej, w kolejnym postępowaniu zostaje uznany za oferującego cenę „nierealną”, bez wykazania rzeczywistej zmiany warunków rynkowych uniemożliwiającej wykonanie zamówienia. Takie działanie nie tylko pozostaje w sprzeczności z utrwalonym rozumieniem pojęcia rażąco niskiej ceny, lecz

przede wszystkim narusza zasadę zaufania do instytucji zamawiającej oraz podważa transparentność procedury.

Istotą systemu zamówień publicznych jest zapewnienie wykonawcom rzeczywistego, równego dostępu do realizacji zadań publicznych oraz zagwarantowanie, że wybór oferty następuje w oparciu o obiektywne, jednolite i proporcjonalne kryteria oceny. W niniejszej sprawie mechanizmy te zostały zaburzone. Ocena oferty Odwołującego została przeprowadzona w sposób nadmiernie restrykcyjny i selektywny, podczas gdy analogiczne – a w wielu przypadkach dalej idące – odstępstwa w ofertach konkurencyjnych nie spotkały się z porównywalną reakcją Zamawiającego.

W konsekwencji należy uznać, że działania Zamawiającego będące przedmiotem niniejszego odwołania stanowią dobitny przykład postępowania prowadzonego w sposób sprzeczny z istotą ustawy Prawo zamówień publicznych oraz wypaczenia celu, jaki ustawodawca zamierzał osiągnąć poprzez wprowadzenie zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców i proporcjonalności.

Z tych względów odwołanie zasługuje na uwzględnienie w całości, a czynności Zamawiającego powinny zostać unieważnione, zaś postępowanie – powtórzone w zakresie badania i oceny ofert – w sposób zgodny z przepisami ustawy oraz z poszanowaniem zasad wyrażonych w art. 16 PZP.

Maciej Kiesler
RADCA PRAWNY

Załączniki:

1. Pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;
2. Pełnomocnictwo dla Lidera wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;
3. Dowód uiszczenia opłaty od wpisu;
4. CEIDG x 5;
5. Wezwania do wyjaśnienia RNC x5
6. Wyjaśnienia RNC wraz z załącznikami
7. Informacja o odrzuceniu ofert z dnia 10 grudnia 2025 r. x5
8. Odwołanie z dnia 21 grudnia 2025 r. sygn. akt KIO 5735/25
9. Przystąpienie do Odwołania sygn. akt KIO 5735/25 z dnia 29 grudnia 2025 r.
10. Informacja o czynności unieważnienia odrzucenia oferty z dnia 16 stycznia 2026 r.
11. Pismo Przystępującego sygn. akt KIO 5735/25 z dnia 29 stycznia 2026 r.
12. Postanowieniem Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2 lutego 2026 r. w sprawie sygn. akt KIO 5735/25
13. Informacja o wyborze najkorzystniejszej oferty i odrzuceniu ofert z dnia 19 lutego 2026 r.

14. Oferty na wykonywanie usług leśnych wraz z referencjami w:
 - a. Nadleśnictwie Wiśła w roku 2024;
 - b. Nadleśnictwie Wiśła w roku 2025;
 - c. Nadleśnictwie Jugów w roku 2025;
 - d. Nadleśnictwie Ustroń w roku 2025
15. Oferta Odwołującego złożona w postępowaniu na wykonywanie usług leśnych w Nadleśnictwie Szklarska Poręba
16. Informacja o wyborze najkorzystniejszej oferty w Nadleśnictwie Szklarska Poręba
17. Tabelaryczne zestawienie pozycji z podziałem na poszczególne lata oraz Nadleśnictwa
18. Zestawienie stawek jednostkowych Pakiet III
19. Zestawienie stawek jednostkowych Pakiet IV
20. Zestawienie stawek jednostkowych Pakiet V
21. Zestawienie stawek jednostkowych Pakiet IX
22. Wezwanie do zaprzestania naruszania dóbr osobistych z dnia 12 grudnia 2025 r.
23. Dowód przekazania odwołania Zamawiającemu.